

**Západočeská univerzita v Plzni**

**Právnická fakulta**

**Katedra právních dějin**

**DIPLOMOVÁ PRÁCE**

**Advokacie na Malé Straně a Hradčanech**

**v letech 1918 - 1938**

Autor práce: Marie Farníková - Fabišová

Vedoucí práce: JUDr. et PhDr. Stanislav Balík

PLZEŇ 2014

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci zpracovala samostatně, označila jsem všechny prameny s touto prací související, z nichž jsem pro tuto práci čerpala způsobem při vědecké práci obvyklým.

V Praze dne 31. března 2014

---

Marie Farníková – Fabišová

Podotýkám, že tato práce by nemohla nikdy vzniknout bez asistence mého konzultanta JUDr. et PhDr. Stanislava Balíka, který mi zprostředkoval možnost nahlédnout do osobních fondů advokátů u České advokátní komory, dále mi udílel rady a snažil se mne nasměrovat, jak nejlépe podle svého svědomí mohl. Za vše mu chci tímto srdečně poděkovat.

Další poděkování směřuje k JUDr. Jaroslavě Mackové, vedoucí archivu České advokátní komory a také paní Kamile Kratochvílové.

Nesmím opomenout poděkování Správě pražských hřbitovů, konkrétně paní Michelcové z Olšanských hřbitovů, která mi dohledala některé informace o zemřelých advokátech.

Děkuji také všem dalším lidem, kteří mi pomohli a poskytli informace. S profesionálním a velmi milým přístupem jsem se setkala v Národním archivu v Praze.

Poslední poděkování směřuje mé celé rodině, která mě s láskou a ohleduplností podporovala po celou dobu mého pětiletého studia na FPr ZČU.

# Obsah

<b>Úvod .....</b>	<b>6</b>
<b>1. Pojem, úloha a vývoj advokacie za první republiky .....</b>	<b>10</b>
1.1. Pojem advokacie.....	10
1.2. Úloha advokacie .....	10
1.2.1. Formální pojetí advokacie.....	11
1.2.2. Materiální pojetí advokacie .....	11
1.3. Vývoj advokacie za první republiky .....	11
1.3.1. Chronologické řazení právních předpisů související s úpravou výkonu povolání advokáta a otázek stavovských.....	11
1.4. První republika a advokacie .....	14
1.5. Nejdůležitější právní předpisy advokacie a jejich osudy .....	17
1.5.1. Zákon č. 96/1868 ř. z.....	17
1.5.2. Zákon č. 83/1920 Sb. a n., o prozatímní úpravě advokacie .....	17
1.5.3. Zákon č. 40/1922 Sb. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech a zákon č. 144/1936 Sb., kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech .....	18
1.5.4. Disciplinární statut z roku 1872 a jeho vývoj .....	19
1.5.5. Advokátní tarif a jeho vývoj .....	19
1.6. Advokacie a advokáti .....	20
<b>2. Malá Strana a Hradčany za první republiky.....</b>	<b>22</b>
2.1. Malá Strana a Hradčany .....	22
2.2. Klientela na Malé Straně a Hradčanech.....	23
2.3. Počet advokátů na Malé Straně a Hradčanech v číslech .....	23
2.4. Chronologické seřazení advokátů v období od 1918 - 1938.....	24
<b>3. Advokáti na Malé Straně v daném období .....</b>	<b>34</b>
3.1. Rodina Kloudů .....	34
3.2. JUDr. Klouda Antonín.....	35
3.2.1. Narození, vysokoškolská studia a koncipientská praxe .....	35
3.2.2. Advokátní praxe, pomocníci, koncipienti a společníci .....	38
3.2.3. Fungování v politice, výčet funkcí .....	40

3.2.4.	Redakční činnost.....	41
3.2.5.	Povolení k dalšímu vykonávání advokacie, zatčení a věznění v koncentračním táboře Osvětim a Buchenwald, rezignace .....	42
3.3.	JUDr. Klouda Ivan.....	45
3.4.	JUDr. Klouda Jiří.....	47
3.5.	JUDr. Klouda Vladimír .....	49
3.6.	JUDr. Klouda Antonín ml. ....	50
3.7.	JUDr. Klouda Vratislav.....	50
3.8.	JUDr. Krůta Miroslav .....	51
3.9.	Další významní advokáti fungující na Malé Straně za první republiky	53
3.9.1.	JUDr. Beck Oskar.....	53
3.9.2.	JUDr. Cidlinský Jaromír .....	54
3.9.3.	JUDr. Fořt Ludvík .....	55
3.9.4.	JUDr. Hájek Vilém .....	55
3.9.5.	JUDr. Hendrych Stanislav .....	56
3.9.6.	JUDr. Mašková Jarmila.....	57
3.9.7.	JUDr. Myslivec Josef .....	58
3.9.8.	JUDr. Pásek Pavel.....	59
3.9.9.	JUDr. Rechziegel Alois.....	60
3.9.10.	JUDr. Srba Václav .....	61
3.9.11.	JUDr. Týř František .....	62
3.9.12.	JUDr. Vávra Robert.....	64
3.9.13.	JUDr. Veverka Jindřich.....	65
3.9.14.	JUDr. Zalužanský Alexandr.....	66
<b>4.</b>	<b>Advokacie na Hradčanech v daném období .....</b>	<b>68</b>
	<b>Závěr.....</b>	<b>69</b>
	<b>Resumé.....</b>	<b>70</b>
	<b>Zdroje: .....</b>	<b>71</b>
	<b>Seznam obrázků.....</b>	<b>77</b>
	<b>Seznam tabulek .....</b>	<b>78</b>
	<b>Seznam příloh .....</b>	<b>79</b>

## Úvod

Zájem o téma historie advokacie ve mně vzbudil pan JUDr. et PhDr. Stanislav Balík. Velmi mě hřeje u srdce jeho osobitý přístup k práci, jelikož jeho práce je zároveň jeho koníčkem. Byla jsem jeho posluchačkou již v prvním ročníku při předmětu „Obecné dějiny státu a práva“, dále při povinně volitelných předmětech, „Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie“ a „Historie a současnost českého notářství“. Můj obdiv si získal nejen jako odborník na svém místě, ale také pro svůj humor a nadhled.

Ve třetím ročníku po absolvování těchto povinně volitelných předmětů jsem měla jasno, že bych byla poctěna, kdybych mohla psát diplomovou práci na katedře právních dějin a mým vedoucím práce se stal pan doktor Stanislav Balík. Po konzultaci s panem doktorem jsme si ujasnili naše priority a bylo téměř jisté, že vznikne tato diplomová práce.

Advokacie a její vývoj je velmi obtížné téma, bohužel není nijak zpracována komplexně. Prameny jsou mnohdy ztraceny a zničeny, některé se nachází ve velmi zuboženém stavu a potřebovalo by se těchto archivních materiálů digitalizovat. Bohužel není dostatek financí, aby se digitalizace uskutečnila.

Při bádání jsem si neustále říkala, jaká věčná škoda bude, jestli do těchto archivních materiálů za deset či dvacet let už nebude možné nahlédnout. Podle mého názoru by se tato situace měla řešit, i přestože vím, že je to komplikované.

Musím říct, že mě bádání vzalo za srdce. Člověk se jednak dozví zajímavé informace o osudech lidí, kteří byli velmi důležití pro minulost, a nahlédne do dokumentů, se kterými se běžně v každodenním životě neseťká. Zavane na něj kouzlo doby, ať už v pozitivním či v negativním slova smyslu.

Vyhledávání a načítání těchto pramenů má svůj hluboký význam, pomůže nám dešifrovat mnoho zajímavých skutečností a zároveň v těchto pramenech nalézáme poučení a moudra o advokacii.

Někdo se může domnívat, že zabývat se advokací je nesmyslné a zbytečné. V tomto směru se vedou různé protichůdné diskuze i o tom, že nemá smysl psát diplomové práce na téma advokacie. Nemohu však jasně s těmito výroky souhlasit. Při načítání všech pramenů jsem si uvědomila některé skutečnosti a musím souhlasit s názorem, že v minulosti najdeme poučení, abychom v budoucnosti neopakovali své hrůzné chyby. Ano, tak je tomu i v advokacii. Je důležité neustále zmiňovat tradici našeho povolání z nejrůznějších hledisek. Zpracování dílčího tématu je v silách jednotlivce, i přestože považuji za nutné nebo spíše potřebné zpracovat souborné dílo kolektivně. Vím však, že to opravdu není možné.

Doufám, že tato práce usnadní osobám, které se zajímají o advokacii, jejich další práci a bude pro ně přínosem, jelikož ještě nikdo nezpracoval advokáty působící na Malé Straně a Hradčanech. Troufám si říci, že se nadále tímto tématem budu zabývat a mým dalším cílem bude studium, vyhledávání a získávání informací, které se ke mně bohužel nestihly dostat, tudíž nebudou součástí této práce.

Ve své diplomové práci rozebíráním nejprve pojem advokacie, poté nastíním úlohu advokacie a následně se dostanu k prvorepublikovému vývoji advokacie a chronologickému seřazení právních předpisů za první republiky. V následující kapitole popíši Malou Stranu a Hradčany, v tabulkách jsem vytvořila výčet advokátů, kteří v konkrétních letech vykonávali advokátní praxi na Malé Straně. Nutno podotknout, že Malá Strana byla centrem každodenního života, proto na Malé Straně sídlili všichni advokáti ze zmiňovaného seznamu. Předposlední a poslední kapitola mé práce je zaměřena na advokáty samotné. Velmi podrobně jsem se snažila zpracovat informace o rodině Kloudů, nejpodrobněji je zpracován sám Antonín Klouda. Vytvořila jsem i rodokmen, který nám ukazuje to, kolik měl Antonín Klouda sourozenců a synů.

Informace týkající se jeho synů jsem čerpala v matrice, jediný spis, který se nenachází v matrice České advokátní komory, je spis Antonína Kloudy ml. Veškeré informace o něm, jsem čerpala z Paměti Antonína Kloudy, které mi byly zapůjčeny od pana doktora Balíka.

Informace k podkapitole Další významní advokáti fungující na Malé Straně jsem opatřila opět z osobních fondů advokátů, leckdy bohužel bylo součástí jen rozhodnutí nebo zápis do seznamu advokátů. Proto alespoň pro zajímavost uvádím pár střípků u některých advokátů, které se mi podařilo sesbírat pro účely této diplomové práce. Někteří advokáti, přestože jsou zmiňováni v přehledu, bohužel nejsou dále rozpracováni, jelikož informace o jejich povolání a životě nejsou nikde uloženy. Těžko dohledatelná část poslední kapitoly Advokacie na Hradčanech zůstává bez odezvy. Žádný advokát za první republiky nesídlil na Hradčanech.

Práci jsem zpracovávala na základě postupně získaných pramenů. Nejprve jsem se začala zabývat „Almanachem československých právníků“, který je obsáhlý, ale není vždy u každého advokáta napsáno, kde měl kancelář a jak dlouho působil, a ostatní informace, které jsou nezbytně nutné pro tuto práci. Postupně jsem se dopracovala k almanachům od Batovce, přesněji k politickým kalendářům republiky Československé, které jsem opravdu velmi pozorně prostudovala a vytvořila z nich statistiku a výpisek advokátů, kteří fungovali v Praze III, respektive na Malé Straně. Veškeré informace jsem vesměs načerpala z osobních fondů advokátů.

V kapitolách, kde se zaměřuji na osudy advokátů, jsem při jejich sestavování snažila zjistit alespoň:

1. jméno a příjmení advokáta
2. datum a místo narození
3. datum a místo smrti
4. náboženské vyznání
5. jména a příjmení rodičů advokátů
6. jeho ženu a děti
7. studium
8. advokátní praxi (ve smyslu přípravy na povolání)
9. specializaci



## 10. adresu kanceláře a bydliště

U některých advokátů se mi velmi snadno a rychle podařilo naplnit toto kritérium. Řídila jsem se výzvou doktora Stanislava Balíka z časopisu Bulletin advokacie č. 8/1992, v níž žádá o součinnost k vytvoření seznamu advokátů činných v Čechách od roku 1869.

U některých advokátů není možné dohledat, kdy zemřeli a kde jsou pohřbeni. V tomto ohledu jsem se obracela ohledně úmrtí na konkrétní evidenci obyvatel. Zde se mi povětšinou nedostalo odpovědi z důvodu, že nejsem rodinným příslušníkem, tudíž mi úřady nemohly sdělit podrobnější informace. Pátrala jsem dále a podařilo se mi prostřednictvím Správy pražských hřbitovů dohledat úmrtí některých advokátů.

Životopisy advokátů většinou končí nepřijetím do Krajského sdružení advokátů, opravdu jen velmi malá hrstka advokátů byla přijata do advokátních poraden.

# 1. Pojem, úloha a vývoj advokacie za první republiky

## 1.1. Pojem advokacie

V právních dějinách můžeme zaznamenat různorodé vymezení pojmu advokacie. Odborná literatura vymezila mnoho definic, přesto ji však dle mého názoru nejuvýstižněji charakterizuje „Slovník veřejného práva československého“ z roku 1929: *„Advokacie jest oprávnění zastupovati z povolání strany v právních záležitostech soukromých i veřejných před soudem i mimo soud. Dřívější rozdíl mezi advokátem, který jako řečník věc strany vedle ní na soudě hájí, a prokurátorem, který jako zástupce strany na jejím místě za ní před soudem jedná. Ač jest advokacie živnostensky výdělečnou soukromou činností, přece nepodléhá živnostenskému řádu, protože jest současně institucí státní péče o ochranu právní. Jako taková jest normována advokátními řády, stanovícími zvláštní podmínky jejího výkonávání i zvláštní její práva a povinnosti. Není však úřadem v pravém slova smyslu, proto advokáti nemají práv, povinností a ochrany veřejných úředníků.“*<sup>1</sup>

Toto vyjádření je přesné a dle mého názoru použitelné dodnes. I sám Emanuel Chalupný od dr. Dienstla odcitoval v jedné z diskuzí o povolání advokáta a uvedl, že *„advokacie není úřadem, protože hájí soukromá práva, není ale též pouhou živností, je podstatným faktorem konání spravedlnosti.“*<sup>2</sup>

## 1.2. Úloha advokacie

Obsahem neboli úlohou advokacie je *„poskytovat právní služby jiným osobám, a k němuž je nezbytná zvláštní kvalifikace a formální autorizace. Právní službou je zejména zastupování před soudy a jinými orgány, obhajoba v trestních věcech, sepisování listin a udělování právních porad. Principem ve vztahu k advokacii je veřejný přístup k advokacii pro každého, kdo splňuje zákonné*

---

<sup>1</sup> HÁCHA, Emil. Slovník veřejného práva československého. Praha: Eurolex Bohemia, 2000. 85 s.

<sup>2</sup> BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora, 2009, 12 s.

podmínky a nezávislost advokacie“<sup>3</sup> Advokacii rozdělujeme na formální a materiální.

### **1.2.1. Formální pojetí advokacie**

*„Je opakem materiální advokacie. Pro přístup k povolání advokáta jsou stanoveny kvalifikační podmínky i požadavky týkající se samotného adepta advokacie.“<sup>4</sup> „Jistým mezistupněm přechodu od advokacie materiální k advokacii ve formálním pojetí je stav, kdy se zvláštní skupina osob zabývá profesionálním poskytováním právní pomoci zpravidla za odměnu či v očekávání hmotných výsledků.“<sup>5</sup>*

### **1.2.2. Materiální pojetí advokacie**

*„Je charakteristické tím, že právo udílet právní porady i ponaučení a zastupování či obhajování před soudy není vázáno na zvláštní kvalifikační požadavky ani na další předpoklady, zejména bezúhonnost či jiné charakterové a osobnostní vlastnosti.“<sup>6</sup>*

## **1.3. Vývoj advokacie za první republiky**

### **1.3.1. Chronologické řazení právních předpisů související s úpravou výkonu povolání advokáta a otázek stavovských**

- I. zákon ze dne 28. května 1919, jímž se zrušují dvorní dekret ze dne 4. října 1833 čís. 2633 Sb. z. a článek V. uvoz. zákona k civilnímu řádu soudnímu ze dne 1. srpna 1895, z. č. 112, o likvidaci a vymáhání advokátních platů – č. 306/1919 Sb. z. a n.

---

<sup>3</sup> SCHELLEOVÁ, Ilona. Organizace soudnictví, notářství a advokacie: vysokoškolská právnická učebnice. Praha: Linde, 349 s.

<sup>4</sup> BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora, 2009, 14 s.

<sup>5</sup> BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora, 2009, 14 s.

<sup>6</sup> BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora, 2009, 14 s.

2. nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919, kterým se doplňuje nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916 č. 268 ř. z. – č. 392/1919 Sb. z. a n.
3. nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. září 1919 o nové sazbě advokátní č. 498/1919 Sb. z. a n.
4. nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. října 1919, kterým se mění obvody některých advokátních komor na Slovensku – č. 538/1919 Sb. z. a n.
5. nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919, kterým se mění a doplňuje nařízení ministra spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916, č. 268 ř. z., o opatřeních pro právní čekatele (právní praktikanty, auskultanty, kandidáty advokacie a notářství), kterým bylo válkou konání jejich civilní služby znemožněno – č. 651/1919 Sb. z. a n.
6. zákon ze dne 2. prosince 1919, kterým se mění ustanovení o služební přísaze právních praktikantů, auskultantů, soudních notářů, soudců a advokátů – č. 13/1920 Sb. z. a n.
7. nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. ledna 1920, jímž provádí se zákon ze dne 2. prosince 1919, č. 13 Sb. z. a n. z r. 1920, o služební přísaze právních praktikantů, auskultantů, soudních notářů, soudců a advokátů – č. 34/1920 Sb. z. a n.
8. zákon ze dne 3. února 1920 o prozatímní úpravě advokacie – č. 83/1920 Sb. z. a n.
9. zákon ze dne 16. března 1920 o prozatímní úpravě činnosti advokátních a notářských komor na Slovensku – č. 116/1920 Sb. z. a n.
10. nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. března 1920, kterým se mění nařízení ze dne 9. prosince 1919, č. 651 Sb. z. a n., o opatřeních pro právní čekatele, kterým bylo válkou znemožněno konati civilní službu – č. 176/1920 Sb. z. a n.
11. nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. prosince 1920, kterým se provádí zákon ze dne 16. března 1920 č. 167 Sb. z. a n., o prozatímní úpravě činnosti advokátů a notářských komor na Slovensku – č. 3/1921 Sb. z. a n.
12. zákon ze dne 18. února 1921, kterým se vláda zmocňuje, aby vydala sazby pro výkony advokátů a jejich kancelář – č. 78/1921 Sb. z. a n.

13. nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1921, kterým se ustanovují sazby pro výkony advokátů a jejich kanceláří v obvodech vrchních zemských soudů v Praze a v Brně – č. 142/1921 Sb. z. a n.
14. zákon ze dne 31. ledna 1922, kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech – č. 40/1922 Sb. z. a n.
15. vyhláška ministra spravedlnosti ze dne 22. února 1922 o pověření předsedy sedrie v Užhorodě výkonem agendy ve věcech advokátních na Podkarpatské Rusi – č. 72/1922 Sb. z a n.
16. nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. září 1922, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 9. prosince 1919, č. 651 Sb. z. a n. – 262/1922 Sb. z a n.
17. vládní nařízení ze dne 3. května 1923, kterým se ustanovují sazby pro výkony advokátů a jejich kanceláří – č. 95/1923 Sb. z a n.
18. zákon ze dne 3. dubna 1925, kterým se mění některá ustanovení o poplatcích, taxách a kolcích (hrací karty)- č. 54/1925Sb. z a n.
19. vládní nařízení ze dne 28. dubna 1925, jímž se provádí zákon ze 3. dubna 1925, č. 54 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení o poplatcích, taxách a kolcích (hrací karty) – č. 87/1925 Sb. z a n.
20. vládné nariadenie zo dňa 10. mája 1929, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 1456/1918 M.E. (uh.min.) o novej úprave úľav, potreba ktorých bola vyvolaná válkou, pokiaľ ide o jednotnú sudcovskú a advokátskú zkúšku a o prax predpísanú pre sudcov, advokátov a námestníkov verejných notárov – č. 70/1929 Sb. z. a n.
21. vládní nařízení ze dne 17. listopadu 1932, kterým se upravuje sazba odměn za zastupování advokáty v řízení před pracovními soudy a v řízení opravném – č. 170/1932 Sb. z a n.
22. zákon ze dne 13. května 1936, jímž se doplňují některá ustanovení o advokátech – č. 144/1936 Sb. z. a n.
23. zákon ze dne 26. května 1936, kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech – č. 144/1936 Sb. z. a n.
24. vládní nařízení ze dne 3. července 1936, kterým se určuje den zahájení činnosti advokátní komory v Trč. Sv. Martině – č. 186/1935 Sb. z a n.
25. vládní nařízení ze dne 3. července 1936 o započtení vojenské služby presenční do právní praxe kandidátů advokacie – č. 224/1936 Sb. z. a n.

26. vládní nařízení ze dne 9. října 1938 o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání - č. 219/1938 Sb. z. a n.
27. opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938 o prozatímní úpravě některých otázek týkajících se advokacie - č. 284/1938 Sb. z a n.
28. vyhláška předsedy vlády ze dne 6. prosince 1938 o opatřeních Stálého výboru podle § 54 Ústavní listiny s prozatímní platností zákona č. 320/1938 Sb. z. a n.

#### **1.4. První republika a advokacie**

*„První Československá republika byla vyhlášena dne 28. 10. 1918 předsednictvem Národního výboru, dva ze členů předsednictva byli pražští advokáti, jednalo se o Aloise Rašína<sup>7</sup> a Františka Soukupa<sup>8</sup>. Tentýž den vydal Národní výbor první zákon o zřízení samostatného státu československého.“<sup>9</sup>*

Druhý článek tohoto zákona hovoří o tom, že veškeré dosavadní zemské a říšské zákony a nařízení zůstávají prozatím v platnosti. *„Za zmínku stojí, že v první československé vládě Karla Kramáře<sup>10</sup> od 14. 11. 1918 do 8. 7. 1918 bylo z 18 členů pět advokátů, tedy více jak čtvrtina.“<sup>11</sup> „V Čechách tak navázal nový stát na rakouskou právní úpravu, která byla sice svým způsobem stručná, mezerovitá a kasuistická, nicméně v mnoha směrech vyzkoušená a zaběhnutá.“<sup>12</sup>*

Po celé sledované období považovala advokacie za svůj úkol změnit advokátní řád. Snahy o potřebě reformovat advokacii byly vedeny již před první republikou, rozsáhlé diskuze a nesčetné schůze se vedly také během celé první republiky. Výsledek byl však velmi chudý. *„Hned po osamostatnění všechny tři komory projevíly oproti Národnímu výboru, vládě a i nejvyššímu představiteli*

---

<sup>7</sup> Narodil se 18. října v Nechanicích, byl to český a československý politik, advokát a ekonom, jeden z odsouzených v procesu s Omladinou, účastník 1. odboje, jeden z mužů 28. října, první československý ministr financí a funkcionář Československé národní demokracie, smrtelně zraněn při atentátu v roce 1923.

<sup>8</sup> Narodil se 22. srpna 1871 v Kamenné Lhotě, byl to český sociálně-demokratický politik, publicista, advokát, jeden z mužů 28. října, zemřel 11. listopadu 1940 v Praze.

<sup>9</sup> zákon č. 11/1918 Sb. z a n.

<sup>10</sup> Narodil se 27. prosince 1860 ve Vysoké nad Jizerou, byl to český a československý politik, za světové války účastník odboje, po roce 1918 první ministerský předseda Československé republiky, předseda Československé národní demokracie, zemřel 26. května 1937 v Praze.

<sup>11</sup> KOBER, Jan. Advokacie v českých zemích v letech 1848 – 1994, Česká advokátní komora, 1994, 68 s.

<sup>12</sup> BALÍK, Stanislav. Právní předpisy o advokacii v Čechách v letech 1918 - 1938 a jejich dobová interpretace. In: Právněhistorická studie 34, Praha: 1997, 209 s.

*státu nejen svou loyaltitu, ale i ochotu a pevnou vůli spolupůsobiti všemi silami na vybudování pevného státu a na zásadě práva a spravedlnosti.*“<sup>13</sup>

*„Platformami pro úvahy o reformě advokacie byly advokátní komory, advokátské spolky a advokátské časopisy. Na stránkách předrepublikových „Právnických rozhledů“ vydávaných pražským advokátem Václavem Boučkem<sup>14</sup> či poválečné „České advokacie“ vydávané „Jednotou advokátů československých“ je k dispozici celá řada diskusních příspěvků s velkou variabilitou názorů. Obdobně je tomu v případě slovenského „Právního obzoru“ či „Zpráv Svazu advokátov na Slovensku“. K otázkám reformy se pochopitelně pravidelně vyjadřovali i funkcionáři advokátních komor.*“<sup>15</sup>

*„Komory se snažily zlepšit výdělečné poměry advokátů a domáhaly se spravedlivějšího oceňování výkonů advokátských prohlašování autonomních tarifů a doporučováním účtování paušálního pro záležitosti jednotný celek tvořící, ovšem při uvádění všech jednotlivých vykonaných praxi. V říjnu v roce 1928 došlo ke zvýšení o sto procent na účtování předválečné.*“<sup>16</sup>

Reforma advokátního řádu byla nutná, proto Výbor Pražské Komory vydal podrobný dotazník a umožnil se všem vyjádřit, jak chtějí mít advokacii uspořádanou. Odpovědí bylo, že předpisy zastaralé mají být nahrazeny novými.

*„Zdůrazněny byly požadavky na umožnění legalizace vlastní kanceláři vypracovaných listin, naprosté odstranění privilegia soudcovského, připouštění advokacie u všech soudů, úřadů, rozhodčích a podobných institucí bez jakéhokoliv obmezení zvýšení ochrany proti pokoutníkům, přikázání správcovství a kuratel, zrušení veškeré disciplinární moci soudů, soudců a úřadu nad advokáta vůbec a podrobení jich jedině, byť i utužené kárné moci stavovské.*“<sup>17</sup>

---

<sup>13</sup> Zprávy třetího sjezdu právníků československých v Bratislavě 1930. Bratislava: Nákladem III. sjezdu právníků československých, 1930, 1. sv. 17 s.

<sup>14</sup> Narodil se 5. září 1869 ve Velké Bíteši, byl to český advokát a politik, spoluzakladatel České strany pokrokové, člen revolučního národního shromáždění a tvůrce československé ústavy z roku 1920, zemřel 10. dubna 1940 v Praze.

<sup>15</sup> BALÍK. Stanislav. Pokus o unifikaci advokátního řádu v první Československé republice. In Dny práva - 2008 - Days of law. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2008, 4 s.

<sup>16</sup> Tímto byl zrušen odiosní dvorský dekret z roku 1833, který se k advokátům choval v rámci ohodnocení spíše jako k živnostníkům nebo řemeslníkům.

<sup>17</sup> Zprávy třetího sjezdu právníků československých v Bratislavě 1930. Bratislava: Nákladem III. sjezdu právníků československých, 1930, 1 sv. 20 s.

Za velký nedostatek v advokacii byl považován jednak velký nárůst počtu advokátů a s tím jednoznačně související nedostatek práce pro ně ( proto se hovoří za první republiky o znovuzavedení principu „*numerus clausus*“<sup>18</sup>), jednak také související nejistoty, pokud jde o zabezpečení v nemoci, invalidity a stáří, otázka zaopatření starobního, vdov a sirotků.

Problematika reklamy a inzerce advokátů byla vyřešena tak, že reklama byla zásadně zakázána. Inzerce byla povolena jen při otevření nové advokátní kanceláře nebo v případě, že advokátní kancelář přesídlila. V roce 1932 byla reklama absolutně nepřípustná, advokát ji mohl využít jen jednou, kdyby zopakoval propagaci své kanceláře, jednalo by se o nepřípustnou reklamu.

*„Prvorepublikové období dějin advokacie bylo etapou velmi poklidnou.“<sup>19</sup>*  
Za první republiky byly veškeré právní předpisy novelizovány, velmi zřídka měněny či doplňovány. *„Charakteristickým jevem bylo nepochybně aktivní zapojení advokátů do politického dění již při vzniku samostatného státu a následně po celé toto období.“<sup>20</sup>*

---

<sup>18</sup> Označuje maximální počty studentů přijímaných na právnické fakulty, byl zrušen roku 1869.

<sup>19</sup> BALÍK, Stanislav. *Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie*. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998, 39 s.

<sup>20</sup> BALÍK, Stanislav. *Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*, Praha: Česká advokátní komora, 2009, 146 s.



## 1.5. Nejdůležitější právní předpisy advokacie a jejich osudy

### 1.5.1. Zákon č. 96/1868 ř. z.

Nejdůležitější zákon za první republiky v advokacii byl advokátní řád z roku 1868, který byl v tomto období třikrát novelizován. Za zmínku stojí účinnost, která trvala celkem osmdesát let.

*„Za Rakouska–Uherska platil na celém území Předlitavska a poжил tak osudy advokacie v dnešním Rakousku, Slovinsku, části Polska aj.“<sup>21</sup> Za první republiky bylo vydáno několik zákonů, které advokátní řád novelizovaly.*

1. zákon č. 13/1920, kterým byla upravena služební přísaha odpovídající dobovým politickým poměrům,
2. zákon č. 40/1922, tento zákon obsahoval více změn, proto raději v následující podkapitole změny podrobně charakterizují, jedná se dle mého názoru o nejvýraznější a nejpodstatnější změny,
3. zákon č. 144/1936, zde proběhla „drobná“ změna v souvislosti s praxí.

### 1.5.2. Zákon č. 83/1920 Sb. a n., o prozatímní úpravě advokacie

*„Tento zákon umožnil advokátům a kandidátům advokacie volné přesídlení z území, v němž platil rakouský advokátní řád do území, v němž platil advokátní řád uherský a naopak. Podle § 2 tohoto zákona „advokátní zkouška“ vykonaná v jednom obvodě měla platnost i pro druhé území. Advokáti, kteří měli do počátků působnosti citovaného zákona sídlo mimo území československého státu, se nadále museli před zápisem do seznamu vedeného Advokátní komorou v Čechách kromě obvyklých náležitostí vykázat též svolením ministra spravedlnosti.“<sup>22</sup>*

---

<sup>21</sup> BALÍK, Stanislav. Advokacie včera a dnes: (vybrané texty z dějin a současnosti advokacie). 1. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2000, 41 s.

<sup>22</sup> BALÍK, Stanislav. Právní předpisy o advokacii v Čechách v letech 1918 - 1938 a jejich dobová interpretace. In: Právněhistorická studie 34, Praha: 1997, 202 s.

### **1.5.3. Zákon č. 40/1922 Sb. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech a zákon č. 144/1936 Sb., kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech**

Velmi rapidní změny v oblasti přístupu k výkonu advokacie přineslo umožnění přístupu žen k výkonu advokacie. Na právnické fakultě nemohly studovat ženy do 14. listopadu 1918, po čtrnáctém listopadu byly ženy přijímány za řádné posluchačky fakulty. To bylo umožněno ustanovením tohoto zákona.

První absolventkou fakulty právnické se o několik let později stala Anděla Kozáková – Jírová. Ta se však věnovala notářství. Další absolventkou věnující se opravdu advokacii, byla Hilda Wichová – Mocová.

*„Zákon byl přijat 31. ledna 1922 v předstihu před tím, než první absolventky opustily půdu almae matris, prakticky se ale ještě v prosinci 1931 příslušné ustanovení v Čechách vztahovalo na 7 advokátek a 58 kandidátek advokacie.“<sup>23</sup> Tato novela počítala s ustanovením, které se odvozuje z § 3 odst. 2 tohoto předpisu, který nám říká, že: „Pozbude-li žena, vykonávající advokacii, československého státního občanství sňatkem, uzavřeným s cizincem, může k její žádosti ministerstvo spravedlnosti po slyšení advokátní komory povolit, aby advokacii dále vykonávala.“*

V platnosti zůstal učitelský úřad advokáta, k němu přibyla jedna zásadní změna, že advokát mohl vykonávat zároveň funkci ministra.

Nově byl také upraven zánik práva vykonávat advokacii, a to: *„Prohlášením konkursu na advokáta nebo bylo-li zahájeno vyrovnávací řízení a rovněž pokud se advokát vzdálil se sídla úředního a neustavil svého substituta a nenavrátil se ani na veřejnou výzvu příslušné advokátní komory do 1 roku.“<sup>24</sup>*

---

<sup>23</sup> BALÍK, Stanislav. Právní předpisy o advokacii v Čechách v letech 1918 - 1938 a jejich dobová interpretace. In: Právněhistorická studie 34, Praha: 1997, 202 s.

<sup>24</sup> § 3 zák. č. 40/1922 Sb.

*„Změnila se délka advokátní praxe ze sedmi let na šest. Pět let musel každý koncipient být zaměstnán u advokáta. Zbývající rok buď u advokáta anebo soudu, u státního zastupitelství, u notáře anebo státního úřadu správního nebo finančního anebo úřadu samosprávného.“<sup>25</sup> „Další změna nastala od 1. ledna 1924, kdy zákon upravil, že dostačující je výkaz nejméně pětileté praktické právní služby u advokáta.“<sup>26</sup>*

Při skládání slibu před zápisem do seznamu respektive listiny advokátů, uchazeč podal ruku předsedovi komory advokátní nebo jeho náměstkovi a slíbil, že: *„Bude republice Československé věren, že bude u výkonu svého povolání veškeré zákony a platná nařízení zachovávat a své povinnosti plnit.“<sup>27</sup> „Advokáti zapsaní před účinností zákona z 2. března 1922 měli nejpozději do tří měsíců zaslat doporučeným dopisem vlastnoručně napsaný a podepsaný slib příslušné advokátní komoře, v případě, že tak neučinili ani po výzvě nejdéle do jednoho roku, následoval výmaz ze seznamu advokátů.“<sup>28</sup>*

#### **1.5.4. Disciplinární statut z roku 1872 a jeho vývoj**

Upravoval sankce za porušení povinností advokáta a také kandidáta advokacie. Řízení bylo dvojinstanční. Disciplinární rada rozhodovala v prvním stupni a ve druhém nejvyšší soud. Z judikatury lze dovodit, že zastávali povětšinou stejný názor. Písemná důtka, peněžitá pokuta nebo zastavení výkonu advokacie bylo disciplinárním trestem. Novelizován byl zákonem č. 144/1936 Sb. z a n., který stanovil: *„Zříditi zvláštní disciplinární radu v sídle každé advokátní komory a upřesnil kritéria jejího složení a rozhodování.“<sup>29</sup>*

#### **1.5.5. Advokátní tarif a jeho vývoj**

*„Advokátní tarif byl během první republiky několikrát měněn, jeho podoba se ustálila v roce 1923. Na základě zmocňovacího zákona č. 78/1921 Sb. bylo vydáno vládní nařízení ze dne 3. května 1923 č. 95 Sb., kterým se ustanovují sazby*

---

<sup>25</sup> § 5 odst. 1 zák. č. 40/1922

<sup>26</sup> § 5 odst. 2 zák. č. 40/1922 Sb.

<sup>27</sup> § 7 zák. č. 40/1922 Sb.

<sup>28</sup> BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora, 2009, 148 s.

<sup>29</sup> BALÍK, Stanislav. Právní předpisy o advokacii v Čechách v letech 1918 - 1938 a jejich dobová interpretace. In: Právněhistorická studie 34, Praha: 1997, 202 s.

*pro výkony advokátů a jejich kanceláři – advokátní tarif. Okolnosti vzniku nového advokátního tarifu byly komentovány následovně: Dřívějšími sazbami byly odměny zvyšovány, když životní potřeby se zdražovaly a působila devalvace, ovšem z druhé strany automaticky se zvýšily odměny již tím, že se poměrně podle poklesu hodnoty peněz zvýšily hodnoty veškerých předmětů sporů. Tak bylo zjištěno, že nebylo téměř sporů v nepatrných věcech, ježto několikanásobným zvýšením cena byla překročena zpravidla hranice rozhodná pro toto řízení. Tehdejší vláda prohlásila za bod svého programu působiti na snížení všech sazeb, jež může sama stanoviti nebo jejichž určení vyžaduje jejího schválení. Veřejnost naléhala stále důtklivěji též na snížení sazeb za právní výkony. Zástupci sami neúčtovali často svým klientům a advokátní komory návrhy pod tímto nátlakem některé nižší položky sazby, ale celkem přece jen nepatrné snížení. Za to soudy navrhly poměrné snížení, až o 50 procent. Vládní nařízení hledělo tak svou sazbou snížit položky sazby nepoměrně vysoké a upravit odměny přiměřeně životním poměrům a druhé strany konaným pracem, hodnotě sporů, a to v důvěře, že bude možno pokračovati v další úpravě sazeb v tomto směru.*<sup>30</sup>

Smyslem změny bylo snížení sazby. Na rozdíl od ministerstva spravedlnosti stanovovala tuto sazbu Předlitavská vláda. Byl zachován princip smluvní volnosti.

Završení úprav proběhlo poslední dílčí úpravou tarifu vládním nařízením č. 170/1932 Sb. a n., které upravovalo sazbu odměn za zastupování advokáty v řízení před pracovními soudy a v řízení opravném.

## **1.6. Advokacie a advokáti**

Závěrem této kapitoly bych ráda řekla, kdo to historicky v advokacii vůbec byli advokáti a jakou měli roli v politice.

*„Dějiny advokacie si nelze představit bez občasného exkurzu o úloze advokátů v politice. Advokáti byli a jsou povahou svého povolání a díky svým odborným dovednostem individuálně i stavovsky determinováni k tomu, aby*

---

<sup>30</sup> BALÍK, Stanislav. Právní předpisy o advokacii v Čechách v letech 1918 - 1938 a jejich dobová interpretace. In: Právněhistorická studie 34, Praha: 1997, 205 s.

*se účastnili jako protagonisté i jako oběti politického dění. Advokáti stáli a stojí po poku svých klientů v politických procesech, podíleli se na zákonodárných pracích, stávali se členy exekutivy, působili v obecné samosprávě, byli a jsou jmenováni soudci.*<sup>31</sup>

---

<sup>31</sup> BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora, 2009, 16 s.

## 2. Malá Strana a Hradčany za první republiky

### 2.1. Malá Strana a Hradčany

Malá Strana je historické město ležící na levém břehu Vltavy. Prostor náměstí je odnedávna centrem Malé Strany. Je to jedna z nejstarších a nejkrásnějších částí Prahy, neleží na rovině, ale na šikmé ploše geologické terasy, terén stoupá k hradčanskému návrší. „*Hradčany dominují Praze, leží na vysokém ostrohu nad zákrutem Vltavy.*“<sup>32</sup> Místo je mimo dosah častých záplav, kterými je pověstná neregulovaná řeka Vltava.

*„Na Malé Straně se na každém kroku setkáváme s dávnou minulostí, ale i často současností, s dějinami, politickými, kulturními, s významnými památkami architektonickými a také s lidmi,“*<sup>33</sup> v našem případě s advokáty, kteří na Malé Straně fungovali jako právní poradci a udělovali klientům cenné rady.

Na Malostranském náměstí sídlil vrchní soud, kousek opodál se nacházelo ministerstvo školství a národní osvěty, ostatně máme ho zde dodnes ( byť s jiným názvem), také v blízkosti se nacházel Zemský pojišťovací fond, Zemský úvěrní fond živnostenský a vrchní státní zastupitelství.

Vrchní soud měl přesnou adresu na Malostranském náměstí 27, úřední hodiny byly od 7:30 do 14: 30 hodin.

Zemský pojišťovací fond sídlil na Malostranském náměstí 6. Tento zemský pojišťovací fond byl otevřen roku 1895 k účelům nezištného lidového pojišťování, zabezpečoval důchody pro stáří a předčasnou nezpůsobilost k výdělku nemajetným a málo majetným třídám, tudíž všem středním vrstvám obyvatelstva. Všechny náklady hradil z úroků jmění základního, které bylo věnováno bývalým zemským sněmem zemědělským. Pro nezpůsobilé ku práci byly zřízeny fondy nadleňovací (Všeobecný a Masarykův).

---

<sup>32</sup> POCHE, Emanuel. Hradčany a Malá Strana. Praha: Orbis, 1962. 9 s.

<sup>33</sup> EDERER, Antonín. Ulice a uličky Malé Strany a Hradčan. Editor Pavel Augusta. Milpo media, 2009, Knihy o Praze. 7 s.

Zemský úvěrní fond živnostenský sídlil na Malostranském náměstí 20.

Vrchní státní zastupitelství mělo přesnou adresu Malostranské náměstí 27. Úřední hodiny byly od 8 - 15 hodin. Agendu státního zastupitelství při sborových soudech I. instance (krajské soudy) vykonávali konceptní pragmatikální úředníci státního zastupitelství, při okresních soudech mimo sídlo soudního dvora byly vrchním státním zastupitelstvím za funkcionáře státního zastupitelství jmenovány osoby v místě okresního soudu neodvislého a přiměřeného vzdělávání, jako pensisté, tajemníci či poštmistři.

## **2.2. Klientela na Malé Straně a Hradčanech**

Kanceláře advokátů byly na Malé Straně zřizovány z důvodu výhodného městského zázemí a lepší klientské dosažitelnosti v centrech, kde se nacházela jednak movitější klientela a bezesporu do výhody se dostaly i z důvodu bezprostřední blízkosti veřejných institucí.

Advokáti zastupovali v záležitostech týkajících se věcí sporných i nesporných, každý z advokátů se zabýval zastupováním velkých společností.

Vzhledem k tomu, že na Hradčanech žádná advokátní kancelář za první republiky nesídlila, o klientele zde hovořit nemůžeme.

## **2.3. Počet advokátů na Malé Straně a Hradčanech v číslech**

Ve stručnosti a krátkosti bych ráda nastínila, kolik advokátů za první republiky působilo na Malé Straně. V roce 1918 je na Malé Straně nejméně advokátů za celé období první republiky, postupně počet advokátů na Malé Straně narůstá a nejvyšší narůst můžeme pozorovat v roce 1936 – 1938. Jen pro srovnání dnes máme na Malé Straně a Hradčanech celkově 74 advokátů, pro představu jsem zařadila do následující podkapitoly přehled, kteří advokáti sídlili na Malé Straně v období od 1918 - 1938.

## 2.4. Chronologické seřazení advokátů v období od 1918 - 1938

Tab. 1 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1918

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působišť</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Újezd 57
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Karmelitská 270
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12

Tab. 2 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1920

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působišť</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Újezd 57
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Karmelitská 270
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Milde Jiří</i>	Sněmovní ulice 13
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30



Tab. 3 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1922

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působiště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Újezd 57
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Karmelitská ulice 270
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Milde Jiří</i>	Sněmovní ulice 13
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pásek Pavel</i>	Šeříkova 7
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30

Tab. 4 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1923

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působiště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Újezd 57
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Karmelitská 20
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pásek Pavel</i>	Šeříkova 7
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30

Tab. 5 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1925

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působiště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Fořt Ludvík</i>	Lužická 14
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Malostranská 270
<i>JUDr. Hendrych Stanislav</i>	Josefská 2
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pásek Pavel</i>	Šeříkova 7
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30

Tab. 6 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1926

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působiště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Újezd 57
<i>JUDr. Fořt Ludvík</i>	Lužická 14
<i>JUDr. Hendrych Stanislav</i>	Josefská 2
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pásek Pavel</i>	Šeříkova 7
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30

Tab. 7 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1927

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působiště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Újezd 57
<i>JUDr. Fořt Ludvík</i>	Lužická 14
<i>JUDr. Hendrych Stanislav</i>	Josefská 2
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pásek Pavel</i>	Šeříkova 7
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30

Tab. 8 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1929

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působiště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Fořt Ludvík</i>	Lužická 14
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Malostranské náměstí 270
<i>JUDr. Hendrych Stanislav</i>	Josefská 2
<i>JUDr. Hula Josef</i>	Prokopská 6
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pásek Pavel</i>	Šeříkova 7
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30
<i>JUDr. Zálužanský Alexandr</i>	Josefská 4

Tab. 9 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1930

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působiště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Malostranská 270
<i>JUDr. Hula Josef</i>	Prokopská 16
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Nach Meyrosser Jan</i>	Dražické náměstí 3
<i>JUDr. Pásek Pavel</i>	Šeříkova 7
<i>JUDr. Pohl Jan</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30

Tab. 10 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1931

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působíště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Malostranské náměstí 270
<i>JUDr. Hula Josef</i>	Prokopská 6
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Mostecká 44
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30
<i>JUDr. Veverka Jindřich</i>	Malostranské náměstí 12

Tab. 11 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1932

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působíště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Gerstel Egon</i>	Plasská 5
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Malostranské náměstí 270
<i>JUDr. Hula Josef</i>	Prokopská 6
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	K mostu 44
<i>JUDr. Rechziegel Al.</i>	Mostecká 16
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30
<i>JUDr. Veverka Jindřich</i>	Malostranské náměstí 12

Tab. 12 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1935

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působišťe</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Černý Antonín</i>	U Železné lávky 16
<i>JUDr. Gerstel Egon</i>	Plasská 5
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Malostranské náměstí 270
<i>JUDr. Hájek Vilém</i>	Vítězná 14
<i>JUDr. Hula Josef</i>	Prokopská 6
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Klouda Jiří</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Krůta Miroslav</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Rechziegel Al.</i>	Mostecká 16
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30
<i>JUDr. Srba Václav</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Šafařík Josef</i>	Vítězná 4
<i>JUDr. Vávra Robert</i>	Mostecká 23

Tab. 13 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1936

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působišťe</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Černý Arnošt</i>	U Železné lávky 16
<i>JUDr. Havlíček Josef</i>	Malostranské náměstí 270
<i>JUDr. Hájek Vilém</i>	Vítězná 14
<i>JUDr. Hula Josef</i>	Prokopská 6
<i>JUDr. Gerstel Egon</i>	Plasská 6
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Klouda Jiří</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Krůta Miroslav</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JuDr. Rechziegel Al.</i>	Mostecká 16
<i>JUDr. Srba Václav</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30

Tab. 14 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1937

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působišťe</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Cidlinský Jaromír</i>	Vítězná 14
<i>JUDr. Černý Arnošt</i>	U Železné lávky 16
<i>JUDr. Hájek Vilém</i>	Vítězná 14
<i>JUDr. Hula Josef</i>	Prokopská 6
<i>JUDr. Gerstel Egon</i>	Plasská 5
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Klouda Jiří</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Krůta Miroslav</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Maškova Jarmila</i>	Újezd 20
<i>JUDr. Rechziegel Al.</i>	Mostecká 16
<i>JUDr. Srba Václav</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Týř Frantšiek</i>	Malostranské náměstí 30
<i>JUDr. Vávra Robert</i>	Mostecká 23



Tab. 15 Advokáti působící na Malé Straně v roce 1938

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Jeho působiště</b>
<i>JUDr. Beck Oskar</i>	Karmelitská 15
<i>JUDr. Cidlinský Jaromír</i>	Vítězná 4
<i>JUDr. Černý Arnošt</i>	U Železné lávky 16
<i>JUDr. Gerstel Egon</i>	Plasská 5
<i>JUDr. Hájek Vilém</i>	Vítězná 4
<i>JUDr. Hula Josef</i>	Prokopská 6
<i>JUDr. Klouda Antonín</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Klouda Jiří</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Krůta Miroslav</i>	Malostranské náměstí 25
<i>JUDr. Maškova Jarmila</i>	Újezd 20
<i>JUDr. Myslivec Josef</i>	Újezd 28
<i>JUDr. Rechziegel Al.</i>	Mostecká 16
<i>JUDr. Srba Václav</i>	Malostranské náměstí 12
<i>JUDr. Šafařík Jan</i>	Vítězná 8
<i>JUDr. Týř František</i>	Malostranské náměstí 30
<i>JUDr. Vávra Robert</i>	Mostecká 23

### **3. Advokáti na Malé Straně v daném období**

#### **3.1. Rodina Kloudů**

Rodina Kloudů je jednou z nejznámějších advokátů, kteří měli advokátní kancelář na Malé Straně. Všichni synové pracovali u svého otce a později i jeho druhý nejstarší syn jeho advokátní kancelář převzal. K totální likvidaci advokátní kanceláře došlo v roce 1951 z důvodu zřízení Krajského sdružení advokátů.

Kloudovi měli značně propojenou síť spolupráce, z osobních spisů je patrné, že byly mezi otcem a syny vystavovány substitute. Byli velmi spjatí a oddáni své práci. Intelekt ani jednomu z Kloudů nechyběl, také rozvážnost a ctižádostivost byla charakteristickou vlastností Kloudů. Každý z Kloudů se angažoval do politiky, oblíbili si národně-socialistickou stranu.

Po druhé světové válce z celé rodiny zbyly pouze manželky a vesměs zletilé děti, 7 děvčat a 3 chlapci. Nemovitý majetek byl Kloudům buď zabaven nebo sekvestrován, movitý majetek zabaven nebo ztracen, rodina Kloudů byla odkázána jednak na výdělek manželek a na výnos kanceláře, kterou udržel jako substitut JUDr. Miroslav Krůta, kterému za to patřil velký dík. Vše se bohužel neobešlo bez velkých ztrát a značného zadlužení.

## 3.2. JUDr. Klouda Antonín

Obr. č. 1



### 3.2.1. Narození, vysokoškolská studia a koncipientská praxe

Narodil se dne 6. listopadu 1871 v Lysolajích. Měl devět sourozenců. Jeho otcem byl Antonín Klouda, který se narodil dne 16. října 1847 a zemřel 6. srpna 1889. Jeho matkou byla Kateřina Kloudová, roz. Mencáková, narozená 26. listopadu 1842, zemřela 11. května 1929. Byl římskokatolického vyznání, ovšem však 7. února 1896 vystoupil z této církve. Do jiné církve se nepřihlásil.

Byl to český advokát, politik, poslanec, senátor a také prezident advokátní komory v Praze. Jeho otec byl povoláním truhlář, který si přivydělával jako šenkýř v hospodě „Na Bouchalce“. Otec Antonína velmi brzy zemřel a zanechal po sobě vdovu s mnoha dětmi. Sám Antonín si vlastní práci musel těžce probouvat cestu životem, pomáhat matce i sourozencům při zajištění jejich obživy. Ve svých pamětech upozorňuje na narození: *„Záhadní duchové spletli datum mého narození 6. listopadu 1871, na 6. listopadu 1870 a popletli také rodinné jméno Klouda za chybné Klauda.“*<sup>34</sup> Toto nedopatření se později vyřešilo.

Obecnou školu navštěvoval v Šárce u Prahy. Sám v životopisu podotýká, jak musel otci pomáhat v truhlářské dílně. Jeho studia byla pro něj velmi náročná po stránce finanční. Střední vzdělání ukončil na I. českém reálném gymnáziu v Praze II a ve svém životopise vzpomíná na dobré učitelé: *„Páni profesoři z velké většiny vychovatelé vzorní, učitelé podnětní a nabádaví, zkušení, lidumilní. Tato lidumilnost není však vypočítavá dobročinnost jejich, ale činná a účinná podpora potřebných žáků. Zakusil a zažil jsem bídy, hořkosti a utrpení v mládí svého do syta a mohu proto po svých celoživotních zkušenostech být rád*

---

<sup>34</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 2 s.

*a s jistotou potvrditi, že ve svých středoškolských profesorech seznal jsem ve všech, bez výjimky jen dobré a součinné lidi. A nebyl jsem a nejsem ze všech svých kolegů sám a jediný, jenž toto svědectví o svých učitelích vydati může a podle pravdy vydati má a po případě i vydati musí. Neboť byl jsem chudý a velmi chudý středoškolský student.*“<sup>35</sup>

Od začátku svých studií na gymnáziu byl odkázán na dobročinnost školy, profesorů a rodičů svých spolužáků. Po gymnáziu nastoupil na právnickou fakultu. Nesmíme opomenout jeho rebelství, kdy se během svých právnických studií na univerzitě v Praze stal jedním z představitelů pokrokového hnutí 90. let „Omladinářů“. Byl redaktorem časopisu „Časového pokrokového studentstva“, redigoval pokrokářské časopisy, v roce 1894 stenografoval proces s „Omladinou“, bohužel za svou politickou činnost (1896 – jako zakladatel nové politické strany pokrokových socialistů) byl vypovězen do Štýrského Hradce. Dokonce i zde se snažil a „stal se domácím učitelem čestiny hraběnky Würmbrandové, která měla před svatbou se šlechticem, který měl svá panství na Moravě nebo v Čechách. Učil ji zhruba tři měsíce, hodinu nebo dvě týdně.“<sup>36</sup>

Klouda nikdy nezhálel, nenudil se, vždy měl svůj harmonogram nabitý a to i během studií. Rozhodl se podat si žádost o udělení místa městského tajemníka v Žiželicích, místo dostal. Ve svých pamětech vzpomíná na opravdu krátkodobé působení na úřadě: „Naděje má na výhody spojená s přijetím nového místa se nesplnila více do té míry, jak jsem předpokládal, zejména co do získání více volného času pro studium právnické látky a pro dokončení předepsaných zkoušek potřebné, přes to však samosprávné úřadování bylo mi velmi užitečné, byť i nebylo trvalé - úřadoval jsem v Žiželicích jenom šest měsíců, od 1. října 1895 do 31. března 1896.“<sup>37</sup>

Právnická studia ukončil letním semestrem v roce 1895, kde složil tři státní zkoušky, třetí dne 22. prosince 1896. Na doktora práv byl povýšen

---

<sup>35</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 27 s.

<sup>36</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti 147 s.

<sup>37</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 116 s.

ve Štýrském Hradci dne 8. listopadu 1898. Během svých vysokoškolských studií byl členem ve „Všehrdu“<sup>38</sup>.

Praxi vykonával jak soudní, tak advokátní, kupříkladu u Rudolfa Heitlera v Praze. Setrval u něj od 17. dubna 1898 do 19. dubna 1899. Poté se se věnoval kariéře soudcovské, začínal u obchodního soudu a později byl přeložen k zemskému soudu.

K Janu Pohlovi v Telči na Moravě nastoupil 1. ledna 1900, strávil u něj zhruba rok, pak se rozhodl podat vlastní výpověď k 15. dubnu. Důvodem, proč opustil Jana Pohla popisuje ve svých pamětech. Neshodu se šéfem radikálně řešil: *„Neshoda má se chefem, který byl nepochybně dobrý a úspěšný právník, od něho jsem se měl právům já učit, ale tento chef chtěl mne učit i češtině, slohu a snad i pravopisu jejímu a nato jsem já byl nedůtkliv, velmi nedůtkliv a když mi jednou celý odstavec nějakého spisu pro soud připraveného nahradil jiným, po mém soudě věcně i formálně nevhodným textem a na mé připomínky a důvody nedbal, a když mi to učinil podruhé a po třetí, vysvětlivěv jsem si to jako by chtěl mně vytýkati způsob mého vyjadřování jako neschopnosti i nezpůsobivosti konati správnou práci právnickou a po prudkém konfliktu, takto mezi námi vzniklém, dal jsem výpověď. Dr. Pohl výpověď v rozčilení přijal, tak jako já jsem mu ji v rozčilení dal, ale prohlásil, že trvá na sjednané mezi námi dvouměsíční výpovědi, nač ovšem já přirozeně přistoupiti jsem nucen byl, abych se vyhnul případnému řízení před disciplinárním radou advokátní komory v Brně.“*<sup>39</sup> Poté nějaký čas působil u Theina jako bezplatný právní praktikant.

U Aloise Rašína působil od 16. listopadu 1901 do 28. února 1902. Praxi u Aloise Rašína popisuje: *„V kanceláři Dra Aloise Rašína v Praze, se zaměstnáním jenom polodenním. Byla to sice jenom přátelská a kolegiální ochota, se kterou mne Dr. Rašín do své kanceláře přijal, byl ke vstupu do advokacie zdržen svým odsouzením v procesu „Omladiny“ o několik let.“*<sup>40</sup>

<sup>38</sup> Tato studentská organizace byla založena v roce 1868, pojmenování nese po slavném právníkovi Viktorinu Kornelovi ze Všehrd, jedná se o nejstarší právnický spolek působící na právnické fakultě univerzity Karlovy v Praze, podporuje zájmy právnického stavu.

<sup>39</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 56 s.

<sup>40</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 56 s.

Ještě před advokátní zkouškou vykonával praxi také u Ferdinanda Tondra, a to od 1. března 1902 do 21. dubna 1905. Jeho praxe trvala celkově 7 let a dva dny poté si odbyl s dobrým prospěchem v roce 1904 advokátní zkoušku, následovně na to pak vykonal advokátní přísahu dne 28. dubna 1905.

Vzhledem ke své koncipientické praxi a redaktorské činnosti hodně cestoval. Stěhoval se z Chrudimi do Telče, z Telče do Pardubic, z Pardubic do Prahy do Všehrdovy ulice, ze Všehrdovy ulice do Nerudovy ulice a nakonec v roce 1934 se zpátky vrátil do Lysolaj, kde se narodil a kde i zemřel.

### **3.2.2. Advokátní praxe, pomocníci, koncipienti a společníci**

Dne 15. května v roce 1905 si slavnostně otevřel na Malé Straně vlastní advokátní kancelář. *„Již od samého začátku s agendou samotnému Kloudovi pomáhala slečna Nademlejnská. Sám Klouda si ji vybral z důvodu, že velmi obstojně ovládala psaní na stroji a i těsnopis. Slečna Nademlejnská nebyla jedinou pracovní silou v jeho advokátní kanceláři, pomáhal mu i písař pan Penkert, nejprve na hlavní pracovní poměr, později jen nárazově vyplňoval svůj volný čas mezi úřadem. Později přibyl sollicitátor pan Kössler a pan Košťál jako výpomoc, dále dva vysokoškolští studenti, kteří vypomáhali na půl dne. Z advokátů byli přibráni na výpomoc advokáti Pražák a Hartl.“<sup>41</sup>*

V roce 1934 přestěhoval svou kancelář z Mosteckého domu 44 do budovy Malostranské záložny na náměstí 38, kde se pro něj vyprázdnily úřední místnosti bývalého místodržitelství v prvním poschodí. Tyto prostory měl údajně Klouda získat tím, že se stal právním zástupcem Malostranské záložny.

---

<sup>41</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 83 s.

Tab. 16: Zaměstnaní koncipienti Antonína Kloudy

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Začátek praxe (od)</b>	<b>Konec praxe (do)</b>
<i>JUDr. Binder Rudolf</i>	15. 7. 1911	31. 12. 1916
<i>JUDr. Binder Rudolf</i>	2. 12. 1918	15. 3. 1919
<i>JUDr. Bláha Miroslav</i>	9. 9. 1910	1. 7. 1911
<i>JUDr. Brož Rudolf</i>	29. 2. 1908	1. 10. 1909
<i>JUDr. Fousek František</i>	1. 10. 1917	15. 12. 1917
<i>JUDr. Hendrych Stanislav</i>	1. 10. 1922	11. 11. 1923
<i>JUDr. Hönich Josef</i>	26. 8. 1912	15. 9. 1912
<i>JUDr. Jakubec Josef</i>	2. 3. 1914	31. 12. 1916
<i>JUDr. Klouda Ant. ml.</i>	26. 5. 1927	30. 9. 1932
<i>JUDr. Klouda Ant. ml.</i>	4. 5. 1933	5. 10. 1934
<i>JUDr. Klouda Ant. ml.</i>	6. 8. 1936	31. 3. 1937
<i>JUDr. Klouda Ivan</i>	20. 11. 1923	9. 10. 1924
<i>JUDr. Klouda Vladimír</i>	26. 8. 1912	15. 9. 1912
<i>JUDr. Klouda Vratislav</i>	1. 11. 1912	18. 2. 1914
<i>JUDr. Kočvara Antonín</i>	1. 3. 1911	15. 2. 1912
<i>JUDr. Králík Vladimír</i>	1. 11. 1912	18. 2. 1914
<i>JUDr. Krůta Miroslav</i>	1. 4. 1930	7. 5. 1935
<i>JUDr. Papoušek František</i>	31. 5. 1907	26. 2. 1910
<i>JUDr. Sklenář Josef</i>	12. 5. 1918	12. 7. 1918
<i>JUDr. Sklenář Josef</i>	1. 9. 1918	31. 8. 1922
<i>JUDr. Sklenář Josef</i>	1. 1. 1923	11. 9. 1923
<i>JUDr. Týř František</i>	1. 1. 1923	11. 9. 1923
<i>JUDr. Venta Zdeněk</i>	17. 9. 1929	15. 10. 1934
<i>JUDr. Zálužanský Alex.</i>	30. 3. 1925	20. 6. 1929
<i>JUDr. Žitný Ladislav</i>	4. 5. 1906	15. 7. 1906
<i>JUDr. Zuklín Jindřich</i>	15. 8. 1921	9. 9. 1922

Tab. 17: Společníci Antonína Kloudy

<b>Příjmení a jméno advokáta</b>	<b>Začátek (od)</b>	<b>Konec (do)</b>
JUDr. Hendrych Stanislav	13. 11. 1923	30. 3. 1928
JUDr. Klouda Jiří	2. 7. 1932	12. 6. 1940
JUDr. Klouda Vladimír	1939	1943
JUDr. Krůta Miroslav	8. 5. 1935	12. 6. 1940
JUDr. Zálužanský Alex.	4. 11. 1927	31. 12. 1928

### 3.2.3. Fungování v politice, výčet funkcí

Za první světové války byl účastníkem domácího odboje, jeho politická angažovanost se začala značně rozvíjet po první světové válce.

- 1918 vstupuje do národně-socialistické strany,
- 1926 - 1938 místopředseda národně-socialistické strany,
- 1918 -1920 člen revolučního Národního shromáždění,
- 1919 – 1935 viceprezident pražské advokátní komory,
- 1920 - 1939 senátor Národního shromáždění (až do zrušení Národního shromáždění),
- 1934 - 1938 prezident pražské advokátní komory,
- 1936 – 1939 předseda Stálé delegace,
- 1945 – 1948 prezident pražské advokátní komory.

V jeho osobním spise je založen dopis prezidentu advokátní komory Theodoru Kopeckému, kde se vzdal členství ve výboru advokátní komory dne 14. ledna 1939. Prezident přijmul jeho rezignaci, sdělil mu: „*Že ho nerad ztrácí ze středu, poněvadž měl velmi bohaté zkušenosti a děkuje, že advokacie v Čechách dovedla vždy svoje obtížné otázky řešit ku spokojenosti všech. Vzpomíná na záslužné práce vykonané pro stav advokátní, a to ať již co prezidenta AK či člena komorního výboru nebo člena disciplinární rady. Vzpomíná na obětavé práce advokátního řádu, úsilí, o uzákonění všech jeho snah, aby stavu advokátnímu*



*se dostalo zaslouženého uznání u úřadu i u veřejnosti, dále se mu dostává poklony díky obezřetnému vedení Stále delegace advokátních komor. Rozchází se v poklidu a přeje mu úspěch a zdar v jeho budoucí práci.*<sup>42</sup>

### 3.2.4. Redakční činnost

V rámci své redakční činnosti šel silně proti proudu. Nezajímal ho názor ostatních, proto některé články z časopisu byly konfiskovány. Konkrétně na základě ministerstvého nařízení z 12. září 1893 bylo 20. června 1894 okresním hejtmánstvím čtvrté číslo listu „Pokrokového studentstva“ v Bydžově a Jičíně konfiskováno, jednalo se o článek „O našem poměru k dělnictvu“. Nenechal se zastrašit a zveřejnil svůj odpor i v následujícím dvojčísli listů, do něhož byl zasazen úvodník a nadpis „Uzákoněná moc proti nám!“ Z tohoto úvodníku zůstal nezabaven jen nadpis. Konfiskovaných článků bylo nespočetně, toto jsou ty nejdůležitější. *„Díky konfiskačním vlnám se Antonín rozhodl přestěhovat „Časopis pokrokového studentstva“ do Hořic z důvodu, že nechtěl být tolik na očích.*<sup>43</sup>

V roce 1894 se rozhodl vzít místo zodpovědného redaktora lounského týdeníku „Lučan“. Tímto rozhodnutím přerušil vydavatelskou a redaktorskou činnost v „Časopisu pokrokového studentstva“, za to byl v Jičíně obžalován a souzen, že neoznámil své zastavení činnosti „Časopisu pokrokového studentstva“. *„Nelenil a podal kasační stížnosti, prohlásili ho za nevinného a jako bonus byl vytištěn rozsudek v Manzově vydání rakouského trestního zákona jako zásadní rozhodnutí v tiskových trestních věcech.*<sup>44</sup>

Chrudimská redakční činnost nebyla tak rozsáhlá, ovšem redigoval jen v několika číslech časopisu „Hlas“ vydávaných ve východních Čechách, i v měsíčníku „Rozhledy“. Svou činnost publikační zde ukončil dne 30. září 1895.

V roce 1896 se stal redaktorem „Kladenských listů“, které nesly v čele titulu jméno „Havlíček“. Zde působil po dobu tří let. Podle mého úsudku to byla pro něj velmi milá a přínosná práce, jelikož se spřátelil s důležitými vedoucími

<sup>42</sup> KLOUDA, Antonín - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>43</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 95 s.

<sup>44</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti. 98 s.

politickými i kulturními činiteli. Jedním z jeho důležitých a nepostradatelných přátel se stal především Dr. Hynek Hajn. Poslední 31. číslo „Havlíčka“ bylo vydané 15. února 1897.

Listy byly nahrazeny novými listy „Nový Havlíček“ a „Kladenský obzor“, kde také Klouda přispíval svými články. V těchto listech se především koncipovaly názory na nacionalismus, sociální tematiku či antisemitismus.

### **3.2.5. Povolení k dalšímu vykonávání advokacie, zatčení a věznění v koncentračním táboře Osvětim a Buchenwald, rezignace**

V roce 1939 dovršil věku 68 let a zažádal o povolení k dalšímu vykonávání advokacie, bylo mu samozřejmě vyhověno. Ve své žádosti argumentoval: *„Náléhavým zájmem veřejným a také i důvodem potřeby výživy své vlastní rodiny. Věděl, že se podstatně změnilы všeobecné poměry a také i poměry ve stavu advokátském. Počet advokátů se v Čechách během roku 1939 značně zmenšil a příliv nově nastupujících advokátů není tak značný, aby zaplnil nastalé mezery. Jistě je ve veřejném zájmu, aby zkušené advokáty, pokud fyzicky a duševně k výkonu advokacie jsou způsobilí, byli ve výkonu advokacie ponecháni.“*<sup>45</sup>

Z pamětí je patrné, že je znepokojen situací a událostmi v roce 1939: *„A tu jsme již v roce 1939, roce nejhoršího a největšího našeho ponížení jak v životě našem národním, tak i ve světě mezinárodním. Po dvaceti letech státní svobody a samostatnosti, v nichž jsme plnými douškami užívali své obnovení síly národní, ujařmením habsburským tak dlouhé věky sesláble a pokleslé, stihla nás nenadálá a nezasloužená poroba, plná politického a hospodářského i kulturního otroctví panovačným Němcům. A nikdo z našich lidí nezůstal ušetřen hrůz nacistické zběsilosti německé. Vyhlášen protektorát Čech a Moravy, od základu změněny a na hlavu zvráceny byly veškeré poměry v naší republice. Politický život podlomen. Práce ve veřejném životě usměrňována v duchu hitlerovského nacizmu, anebo vůbec znemožněna. Vedoucí činitelé, pokud nebyli pozatýkáni, nuceni uchýliti se do ústraní, rozptýlili se do svých domovů. Národ se přeskupoval: začal*

<sup>45</sup> Klouda Antonín - osobní fond, Česká advokátní komora

*se dělit na odpůrce režimu - a ti museli se stáhnouti do ilegality - a na kollaboranty a mimo ně zůstala valná část lhostejných. K zalknutí dusno v celém našem životě! A to dusno mělo trvati a trvalo téměř plných šest let, daleko déle než za první světové války. Já sice i se třemi syny Jiřím, Vládou a Vráťou pracovali jsme v naší kanceláři, ovšem však činnost naše v úřadě stejně jako všechny kroky naše bedlivě byly sledovány Němci samými - hlídači jejich denně střežili naši kancelář.*“<sup>46</sup>

V roce 1943 byl zatčen gestapem. Ve svých pamětech velmi podrobně popisuje, jak očekával zatčení a cítil, že přijde řada na jeho rodinu. *„Dělal jsem pořádek v kanceláři i v bytě, spálil a zničil závažné nebezpečné opisy a dokumenty, zakoupil jsem v obchodě Mariskově velké kožené kufry, které jsem napěchoval důležitými listinami a spisy politickými i osobními a v letní podvečer jsem je sám zavezl s denním svým taxikářem bratrem Závětou do Lysolaj do cihelny, kde jsme kufry složili. Vše prošlo nenápadně, obec liduprázdná, obyvatelé pracovali v polích a dělníci z továren nebyli ještě z práce doma, ostatně i kdyby nás někdo byl viděl či sledoval, nebylo v mé cestě ani v kufrech nic zvláštního.*“<sup>47</sup>

Zatčen byl v Lysolajích, když se vracel ze své advokátní kanceláře. Věděl, že jeho synové, již zatčeni byli. Na Pankráci v ochranné vazbě strávil šest týdnů, přesněji od 10. února 1943 do 19. března 1943. Se syny nebyl uvězněn dohromady. V prvním poschodí byl Vráťa a Antonín. Jiří byl v přízemí. Po ochranné vazbě byli převezeni do Drážďan do vězení a dne 22. března byli všichni deportováni do Osvětimi, do koncentračního tábora smrti.

---

<sup>46</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 196 s.

<sup>47</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 199 - 200 s.

Ivan byl odloučen od otce a svých bratrů, svůj pobyt v koncentračním táboře trávil již od samého začátku v Buchenwaldu. Později byl Ivanův bratr a otec převezen do Buchenwaldu také. O Buchenwaldu se tolik Antonín nerozepisuje ve svých pamětech. Jen velmi krátce popisuje to, že pracoval v krejčovně. Všichni byli propuštěni v červnu v roce 1944.

V roce 1948, přesněji 8. dubna, jednak pro svůj vysoký věk a také zdravotní stav rezignoval Antonín Klouda na výkon advokacie. Akční výbor advokátní komory vzal toto rozhodnutí Kloudy na vědomí, s hlubokým politováním, neboť odešel z advokacie velmi významný představitel stavu, jakých naše advokacie měla poskrovnu.

Dr. Klouda měl sedm synů, z nichž dva mu zemřeli krátce po narození. Jeho manželkou byla Marie Kosinová, učitelka hudby, kterou velmi vroucně miloval. Z jejich korespondence a odloučení lze cítit lásku, porozumění a pochopení. Marie vedla celou domácnost a pečlivě se starala o syny v době dospívání, studií i v dobách zlých, kdy synové trpěli nemocemi. Zemřela na rakovinu. Antonín si velmi vyčítal, že zanedbal léčbu manželky, po její smrti se cítil jako bez ducha.

Doznívání života líčí ve svých pamětech: *„Vlastně to nebyl již a není to život, je to jen ponenáhlé odumírání světu i životu, pouhé živoření. Rapidně ochabují síly a schopnosti mé ve všech směrech: ztrácím bývalou energii životní, která mne vždy tak úspěšně provázela v minulosti v činnosti mé, rapidně upadá moje paměť, která mi tak věrně sloužila při získávání vědomostí ve škole, i na studiích, při práci v úmorném povolání mém advokátském, i při práci mé novinářské i politické, zeslábl podstatně zrak můj, od mládí mého ustavičným čtením a psaním namáhaný a dnes již šedým zákalem ohrožený, také sluch můj dlouho již nefunguje normálně, nedoslýchá a co chvíli při styku a hovoru s lidmi musí se dotazovati a žádati za opakování pronesených výroků, což se v soukromé domácnosti ještě snese, ale s cizími účastníky hovorů trapně působí a zmatky vyvolává, nohy špatně chodí a ruce při každé práci umdlévají a pravá ruka a její prsty reumatismem postižené a při psaní pobolávající jen stěží péro udrží a pomalu a s obtížemi píše a zkrátka ke všem těmto nedostatkům stárí*

*a k prodělaným a překonaným hojným nemocem mým přidružuje se ještě choroba odbytější, samotné stáří, které odbýváno starými latiníky jen planou útěchou: „Senectus ipse morbus.“<sup>48</sup>*

Svůj životopis zakončuje v pamětech velmi výstižným souvětím, které je nutno uvést. Vystihuje jeho život, smýšlení a i jeho náuru. *„Narodil jsem se a vyrostl v chudobě, nadáním a houževnatou prací stal se platným členem svého národa a louče se s vámi všemi z hloubi duše vyslovuje vám vřelé přání, abyste také vy zůstali věrni svému národu a povždy k jeho cti a prospěchu žili a pracovali.“<sup>49</sup>*

Antonín Klouda zemřel 24. února 1961 v Praze. Byl pohřben v rodinné hrobce spolu se svojí manželkou a se svými syny na hřbitově v Šárce.

### **3.3. JUDr. Klouda Ivan**

Narodil se 25. června 1900 v Pardubicích. Byl českým advokátem, synem Antonína Kloudy a Marie Kosinové.

*„Vystudoval práva na Karlově Univerzitě, která úspěšně zakončil třemi státními zkouškami v letním semestru v roce 1923. Praxi vykonával u svého otce od roku 1924 až do roku 1929, poté se úspěšně podrobil advokátní zkoušce a s výsledkem velmi dobrým byl zapsán dne 24. června 1929 do listiny advokátů se sídlem v Sedlčanech.“<sup>50</sup>*

Jeho manželkou byla advokátka Ludmila Veselá z Benešova, s níž měl čtyři dcery, Ludmilu, Ivu, Milenu a Jarmilu. Se svou ženou působil v advokátní kanceláři svého tchána Františka Veselého<sup>51</sup> v Benešově, kterou později převzal. Se svým tchánem měl velmi dobré vztahy a jeho zásluhou se stal právním

---

<sup>48</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 269 s.

<sup>49</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 277 s.

<sup>50</sup> KLOUDA, Ivan - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>51</sup> Narodil se 18. září 1863 v Jičíně, byl to český a československý advokát, politik ministr spravedlnosti v roce 1919 - 1920, poslanec Revolučního národního shromáždění, senátor Národního shromáždění, zemřel 24. září 1935 v Praze.

zástupcem prezidenta Edvarda Beneše<sup>52</sup>. Po jeho odchodu vyřizoval jeho majetkoprávní záležitosti, bohužel díky právní pomoci prezidentu Benešovi byl v roce 1939 do konce války vězněn v koncentračním táboře Buchenwald, kde z nucených „zaměstnání“ vykonával nošení kamenů na úpravu silnic a náměstí, pracoval v zahradě a asi tím nejlepším bylo místo ve válečném podniku.

*„Působil jako advokát, jako veřejný žalobce v retribučních procesech a v politice se exponoval v národně-socialistické straně. Za dob komunismu v roce 1948 byl nucen odejít z advokacie, byl z těch, který nebyl přijat do Krajského sdružení advokátů.“<sup>53</sup>*

Zemřel 27. února 1978 ve věku 78 let v Benešově, kde je i pohřben se svojí chotí Ludmilou.

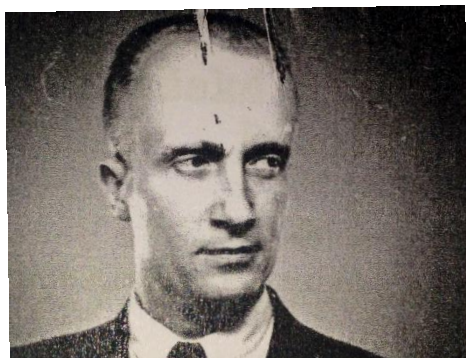
---

<sup>52</sup> Narodil se 28. května 1884 v Kožlancech, vystudoval filozofii, v roce 1916 byl generálním tajemníkem Československé národní rady, v roce 1918 byl jmenován ministrem zahraničí ve vládě K. Kramáře, byl druhým československým prezidentem v letech 1935 - 1948, v letech 1940 - 1945 působil jako prezident v exilu, zemřel v roce 1948 v Sezimově Ústí.

<sup>53</sup> KLOUDA, Ivan - osobní fond, Česká advokátní komora

### 3.4. JUDr. Klouda Jiří

Obr. č. 2



Narodil se 27. srpna 1903 v Praze. Byl právníkem a synem Antonína Kloudy a Marie Kosinové. Své dětství prožil s bratry v Lysolajích u Prahy, kde ho vychovávala babička, která ho vedla k práci v zemědělství. *„Po obecné škole a gymnáziu absolvoval právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, promoval v roce 1927, po složení všech zkoušek vstoupil jako koncipient do advokátní kanceláře svého otce. V roce 1932 složil advokátní zkoušku s velmi dobrým výsledkem, poté se stal společníkem otce kromě nucené přestávky v koncentračních táborech od února 1943 až do května 1945.“*<sup>54</sup>

Byl členem národně-socialistické strany. Sám o sobě tvrdil, že i přestože byl jejím členem, aktivně se nezúčastňoval a nezastával žádnou z funkcí, pouze se věnoval práci ve spolku „Péče o pracující dorost“, kde byl členem výboru „Kuratoria domova mladých žen“ a jednatelem celostátní organizace.

*„V době německé okupace byl činný v domácím odboji „Věrní zůstaneme“ a petičním výboru. Po odchodu svého otce provozoval advokacii společně se svým společníkem Miroslavem Krůtou.“*<sup>55</sup>

V roce 1943 byl zatčen německou tajnou státní policií v Praze, uvězněn na Pankráci, vyšetřován pro odbojovou činnost a spolu s otcem a bratrem Vratislavem poslán do Osvětimi.

V roce 1945 – 1947 vystupoval jako veřejný žalobce v retribučních procesech. V roce 1945 byl také členem správní komise „Spořitelny pražské“, později zde zastával funkci předsedy výboru a I. místopředsedy ředitelství. Po

<sup>54</sup> KLOUDA, Jiří - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>55</sup> KLOUDA, Jiří - osobní fond, Česká advokátní komora

reorganizaci po roce 1948 byl II. místopředsedou výboru a členem ředitelství až do zániku ústavu.

*„Byl náměstkem předsedy revidujícího výboru „Národní banky československé“. Jiří vyvíjel právní práce i pro akční výbor československé strany socialistické a byl členem malostranské pobočky „Sokola“ v Praze III. a odboru „Svazu osvobozených politických vězňů a pozůstalých po obětech nacismu.“<sup>56</sup>*

Ovládal výborně němčinu a angličtinu, a díky tomu se dostal k zastupování americké koncernové společnosti AMERICAN INTERNATIONAL STANDART ELECTRIC CORPORATION a její sesterské společnosti v Belgii a v Anglii.

*„V roce 1950 byl zatčen a obviněn z velezrady a špionáže, v roce 1951 ho odsoudili k dvanácti letům žaláře a k peněžitému trestu 50.000,—Kč.“<sup>57</sup>* V tomto roce byla zlikvidována i jeho kancelář, respektive 1. května 1951. Rodina se snažila podat žádosti celkově třikrát o dřívější propuštění z vězení, také vyvíjela iniciativu a snažila se obnovit trestní řízení, však bez výsledku.

V roce 1960 byl Jiří Klouda amnestován. V letech 1968 – 1974 působil v advokátní poradně jako vedoucí právního oddělení.

Jeho ženou byla Marie Eisnerová, která pracovala jako sociální pracovnice v Praze. Měl s ní dvě dcery, Helenu a Mariannu.

Zemřel 3. září 1983. Je pohřben spolu se svými bratry a rodiči v rodinné hrobce na hřbitově v Šárce.

---

<sup>56</sup> KLOUDA, Jiří - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>57</sup> KLOUDA, Jiří - osobní fond, Česká advokátní komora



### 3.5. JUDr. Klouda Vladimír

Obr. č. 3



Narodil se 12. 8. 1904 v Praze. Byl synem Antonína Kloudy a Marie Kosinové. Základní vzdělání získal na obecné škole U Mikuláše, střední vzdělání na gymnáziu v Křemencově ulici. Studoval filozofickou fakultu. V letech 1926 - 1927 „onemocněl s průduškami a léčil se, po vyléčení přestoupil do studia práva a rozplynul se mu tak původní životní sen.“<sup>58</sup>

Dodržel tedy rodinnou tradici a svůj titul obhájil při právnických vysokoškolských studiích na Univerzitě Karlově v Praze v roce 1932. Při vstupu na práva mu byl započten jeden rok ze studia filozofického, čímž se mu podstatně zkrátila studijní doba. V tomto roce začíná pracovat v advokátní kanceláři u otce. Dlouho zde jako koncipient nepobyl, zhruba čtyři měsíce, pak se rozhodl přejít ke svému nejstaršímu bratrovi Ivanu Kloudovi do Benešova. V roce 1934 se Vladimír vrátil k otci zpět a zde působil do roku 1939. Poté vstoupil do kanceláře otce jako společník.

*„V době německé okupace se zapojil do zahraničního odboje, kde vyvíjel významnou zpravodajskou činnost. V roce 1939 – 1940 organizoval přechody vojáků do zahraničí a zajišťoval pomoc příprav parašutistům na atentát Heydricha<sup>59</sup>. V roce 1943 po zatčení gestapem byl odsouzen k trestu smrti, žádost jeho o milost zástupcem říšského protektora Franka byla zamítnuta. Byl popraven v Drážďanech dne 24. října 1944.“<sup>60</sup>*

---

<sup>58</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 174 s.

<sup>59</sup> Narodil se 7. března 1904, byl to nacista, třetí nejvyšší představitel SS, generál policie, šéf Hlavního úřadu říšské bezpečnosti a Bezpečnostní služby, v roce 1941 - 1942 zastupující říšský protektor Protektorátu Čechy a Morava., 27. května 1942 provedli českoslovenští parašutisté na něj atentát, na jehož následky posléze zemřel.

<sup>60</sup> KLOUDA, Vladimír - osobní fond, Česká advokátní komora

Byl ženat s Milenou Brychtovou, dcerou ředitele Českého akciového pivovaru v Českých Budějovicích, se kterou měl tři děti, Janu, Pavla a Vladimíra.

### **3.6. JUDr. Klouda Antonín ml.**

Narodil se 17. dubna 1908. Jeho otcem byl Antonín Klouda a matkou Marie Kloudová.

*„Vystudoval reálné gymnázium v Křemencově ulici. Nakrátko odjel do cizinecké legie francouzské, dostal se z Marseille až do Paříže, ale vrátil se zpět díky potřebě složení státní zkoušky, kterou složil 26. května 1932, nastoupil jako koncipient u svého otce v kanceláři, ovšem dne 30. září vystoupil z kanceláře a nastoupil do vojenské služby. Spadnul však při jízdě z koně a utrpěl úraz, byl tedy nuceně propuštěn na trvalou dovolenou.“<sup>61</sup>*

V roce 1933 nastoupil opět k otci. Místa se však vzdal 5. října 1934. Na doktora práv byl promován v červenci v roce 1934. *„Navštívil Španělsko, které se mu stalo osudným. Ve Valencii se věnoval malířství, zde se seznámil s francouzskou malířkou André Bernachovou, s níž se v Paříži oženil.“<sup>62</sup>*

Po svatbě se vrátil do republiky, nastoupil opět k otci, u něj byl zaměstnán až do 31. března 1937. Díky svému cestování měl výbornou jazykovou výbavu, z tohoto důvodu byl přijat do úřadu ministerstva zahraničí.

Zemřel 12. června 1987 v Praze, je pochován v rodinné hrobce na hřbitově v Šárce.

### **3.7. JUDr. Klouda Vratislav**

Narodil se 9. ledna 1910. Byl advokátem a synem Antonína Kloudy a Marie Kosinové. *„Střední školu vychodil v Praze, kde absolvoval též právnickou fakultu Univerzity Karlovy. V roce 1936 nastoupil jako advokátní koncipient do kanceláře svého otce a od roku 1948, po zanechání činnosti otce, byl*

---

<sup>61</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 185 - 186

<sup>62</sup> KLOUDA, Antonín. Paměti, 185 s.

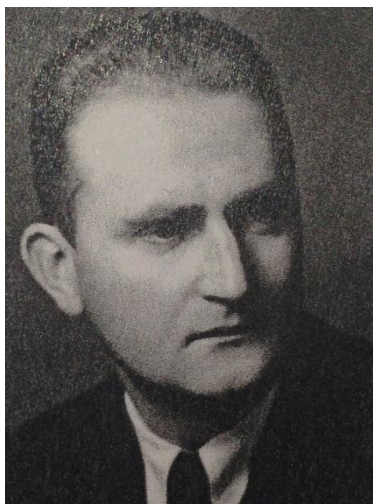
*koncipientem svého bratra Jiřího Kloudy. Advokátní zkoušku složil v roce 1948 u Zemského soudu v Praze. Poté se oženil s dcerou skladníka ČSD Květuši Illichovou, se kterou měl jediného syna Vratislava.*<sup>63</sup>

V roce 1943 byl zatčen s otcem, bratry a bratrancem, vězněn na Pankráci a v koncentračních táborech. V Buchenwaldu byl přidělen jako ošetřovatel k nemočniční slubě. V roce 1946 se stal členem národně-socialistické strany. Nezastával žádné veřejné funkce, nebyl přijat do Krajského sdružení advokátů.

Zemřel 10. října 1984. Je pohřben spolu se svými rodiči a bratry v rodinné hrobce na hřbitově v Šárce.

### 3.8. JUDr. Krůta Miroslav

Obr. č. 4



Narodil se v Praze dne 25. února 1905. *„Byl synem odborného učitele a později ředitele měšťanské školy Josefa Krůty, jeho matka Marie Groulíková byla rovněž učitelkou.*<sup>64</sup> Měl pět sourozenců, tudíž vyrůstal ve velmi skromných poměrech. Bydlel na Praze XII, Moravská č. 45. Nebyl přihlášen k žádnému náboženství.

*„V letech 1911 – 1916 navštěvoval obecnou školu, v letech 1917 – 1924 státní reálné gymnázium v Praze. V roce 1928 dokončil svá právnická studia na Univerzitě Karlově v Praze s vyznamenáním. Věnoval se studiu řeči, takže mu nezbýval čas na žádnou další činnost ve fakultních spolcích ani v politických organizacích.*<sup>65</sup>

*„Po promoci nastoupil na rok a půl na vojenskou službu, absolvoval školu pro důstojníky v záloze a v prosinci 1929 byl jmenován podporučíkem prezenční služby. Po propuštění z vojenské prezenční služby nastoupil v roce 1930*

<sup>63</sup> KLOUDA, Vratislav - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>64</sup> KRŮTA, Miroslav - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>65</sup> KRŮTA, Miroslav- osobní fond, Česká advokátní komora

*k advokátu Antonínu Kloudovi, u něhož byl zaměstnán jako koncipient do roku 1935. Po složení advokátní zkoušky zůstal v kanceláři doktora Antonína Kloudy jako společník a jako substitut v roce 1943 vedl celý chod kanceláře.*<sup>66</sup>

Nikdy nebyl členem žádné politické strany. Byl členem „Svazu branností“.

*„V roce 1949 utrpěl těžký úraz krční páteře spojený s výronem krve do míchy a otřesem krční a prodloužené míchy. Po tomto úrazu mu ochrnuly všechny čtyři končetiny. Ochrnutí se o trochu zlepšilo, ale částečné ochrnutí zůstalo. Advokacii vykonával však dále, ale bohužel se značnými obtížemi. Byl přijat do Krajského sdružení advokátů, kde působil od roku 1949 - 1951.*<sup>67</sup>

Jeho manželkou byla Anna Domorázková, pracující úřednice u Všeobecného pensijního ústavu v Praze. Měli spolu dva syny, Miroslava a Tomáše.

---

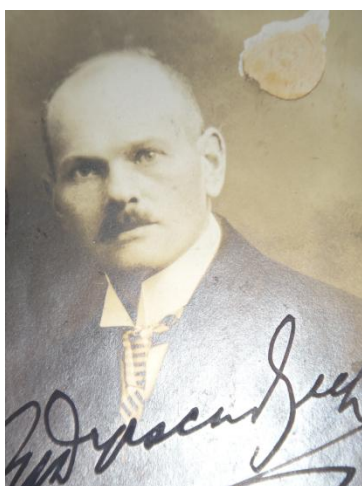
<sup>66</sup> KRŮTA, Miroslav - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>67</sup> KRŮTA, Miroslav - osobní fond, Česká advokátní komora

### 3.9. Další významní advokáti fungující na Malé Straně za první republiky

#### 3.9.1. JUDr. Beck Oskar

Obr. č. 5



Narodil se 4. března 1873 v Praze. Byl věrným katolíkem. Jeho otec Marek Beck pocházel z arijského rodu, byl lékařem, jeho matkou byla Emilie Wünderlichová. „Právnícká studia ukončil v roce 1896. Na doktora práv byl povýšen v roce 1898. Advokacii provozoval od roku 1905. Praxi vykonával u Maxe Löbla, Otona Lichtensterna, Josefa Spinglera, Julia Hahna, Bedřicha Duba, Karla Aschera, povětšinou v Praze.“<sup>68</sup>

„V roce 1913 vykonával práci soudního znalce u Krajského soudu civilního i trestního pro odbor jízdy koňmo a povozem. V roce 1935 se stal tlumočnickem jazyka německého. Z jeho spisů je patrné, že svou advokátní činnost zahájil i po zpětnavrácení z vojenské služby.“<sup>69</sup>

V roce 1919 působil na Újezdě 57. V roce 1934 byl dvakrát přeložen a to nejprve z Újezda 57 do Letenské ulice 19, poté do Karmelitské ulice 15. Sám o sobě tvrdil, že se nikdy nepohyboval v židovských kruzích, byl nadšeným důstojníkem v záloze. „Za svůj židovský původ se styděl, dokonce byl v roce 1942 přistižen několikrát a napomínán pro zakrývání označení Jude.“<sup>70</sup>

Díky své lásce ke koním se dostal „jako sportovní redaktor a spisovatel u psaného denníku „Politik Union“, kde psal jako koncipient i jako advokát 12 let, celou světovou válku prodělal jako jízdní důstojníka vojenský soudce.“<sup>71</sup>

<sup>68</sup> BECK, Oskar - osobní fond, Česká advokátní komora

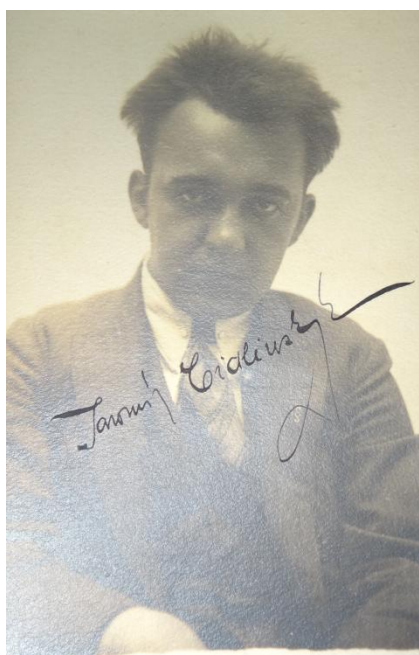
<sup>69</sup> BECK, Oskar - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>70</sup> BECK, Oskar - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941 - 1951, fond Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna 1941 - 1950, karton 385, signatura: B1053/4

<sup>71</sup> BECK, Oskar - osobní fond, Česká advokátní komora

### 3.9.2. JUDr. Cidlinský Jaromír

Obr. č. 6



Narodil se 2. dubna 1904. Jeho vyznání bylo římskokatolické. „Pocházel z chudé rodiny, jeho rodiči byli Václav Cidlinský a Marie Pytlíková. Měl jednoho sourozence. Otec byl kožešnický dělník“<sup>72</sup>

„Od roku 1910 začal navštěvovat obecnou školu v Praze III. Od roku 1915 do roku 1923 navštěvoval malostranské gymnázium, kde odmaturoval s vyznamenáním. Po maturitě v roce 1923 začal navštěvovat fakultu právnickou v Praze a v roce 1927 byl promován na doktora práv.“<sup>73</sup>

„Jako advokátní koncipient byl zaměstnán u Karla Katze, Husova 16, kde byl do 30. září 1928, poté nastoupil na prezenční vojenskou službu. Po skončení služby pokračoval v kanceláři u Leopolda Langera v Nekázance, kde pracoval dva a půl roku, respektive do 20. září 1932, poté nastoupil ke Kolářovi do Jungmannovy ulice, kde působil až do roku 1938, v této době složil zkoušku advokátní a dne 31. srpna 1934 po složení slibu se stal advokátem.“<sup>74</sup>

Jeho klientela byla výhradně z dělnických řad, byla vždy drobná a značná a agenda téměř výlučně sporná, vyčerpávající, zabírala mu veškerý čas. Svou kancelář měl ve Vítězné ulici od roku 1937. Po reorganizaci advokacie byl přijat v roce 1951 za člena Advokátní poradny č. 8 v Praze, kde působil až do roku 1960. Poté se stal členem advokátní poradny v Příbrami.

V roce 1936 - 1937 byl členem národně-socialistické strany, kde však nezastával žádné funkce. Byl členem „Sokola“ a „Klubu fotoamatérů“.

<sup>72</sup> CIDLINSKÝ, Jaromír - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>73</sup> CIDLINSKÝ, Jaromír - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>74</sup> CIDLINSKÝ, Jaromír - osobní fond, Česká advokátní komora

Jehou manželkou byla Vlasta Hubičková, se kterou uzavřel sňatek v roce 1934, měl dva syny.

Zemřel 27. srpna 1976 v Praze.

### 3.9.3. JUDr. Fořt Ludvík

*„Narodil se v roce 1884 v Klosterneuburgu. Studoval gymnázium v Roudnici, práva v Praze. Praxi vykonával u Hostaše v Klatovech. Usadil se jako advokát v Praze. Redigoval „Čsl. Domov“ a „Čsl. Občan“. Napsal „Nouze bytová, jak ji řešíme a jak bychom ji řešiti měli“, „Řešení bytové krize“ a „O poválečné otázce bytové“. Vydal překlad A. Thierse<sup>75</sup> - Vlastnictví.“<sup>76</sup>*  
Vlastní advokátní kancelář měl v Lužické ulici 14 v letech 1925 - 1929. Poté svou advokátní kancelář přestěhoval do Resslervy ulice.

### 3.9.4. JUDr. Hájek Vilém

Obr. č. 7



Narodil se 28. listopadu 1904 na Vinohradech. Jeho vyznání bylo římskokatolické. „Jeho otcem byl Vilém Hájek a matkou Marie Kaňanová.“<sup>77</sup> „Svá vysokoškolská studia ukončil v roce 1927. Praxi vykonával například u doktora Roška, Glücka, Čermáka a Šulce. Jeho celková doba praxe trvala 5 let, 4 měsíce a 28 dní. V roce 1933 se stal advokátem.“<sup>78</sup>

<sup>75</sup> Narodil se 14. dubna 1797 v Marseille, advokát, žurnalista, dějepisec, za Ludvíka Filipa Orleánského byl ministrem vnitra, zahraničí, roku 1840 předsedou vlády, v roce 1871 předsedou republikánské vlády, 1871 - 1873 prezident republiky, zemřel 3. září 1877 v St. Germain en Laye.

<sup>76</sup> Almanach československých právníků: životopisný slovník čs. právníků, kteří působili v umění, vědě, krásném písemnictví a politice od Karla IV. počínaje až na naše doby. Editor Michal Navrátil. Praha: M. Navrátil, 102 s.

<sup>77</sup> HÁJEK, Vilém - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941 - 1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941 - 1950, karta: 2740, signatura: H212/3

<sup>78</sup> HÁJEK, Vilém - osobní fond, Česká advokátní komora

Jediné, co je identifikovatelné z politického kalendáře je to, že měl společnou advokátní kancelář s doktorem Šulcem na Malé Straně ve Vítězné ulici 14 v letech 1935 - 1938.

V nález Dis 333/38 byl uznán vinným disciplinárním přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím: *„Že jsa veden ve sporu, jež za klienta vedl, od jiného zástupce téhož klienta za svědka o okolnosti zřejmě nepravdivé a jen k protahování sporu směřující, přes vykázané doručení obsílky a bez jakékoliv omluvy se opětovně k soudu nedostavil, aniž zařídil, aby alespoň jeho kancelář jej omluvila, takže způsobil značné protáhnutí sporu, zřejmě jeho klientem vedeného jen pro maření exekučních zákroků témuž hrozících, jakož i že musil býti na konec soudu předveden a k náhradě útrat zmařených stání odsouzen.“*

Díky tomuto přečinu mu byl zastaven výkon advokacie na dobu 3 měsíců a byl povinen nahradit útraty disciplinárního řízení v částce 100,-- Kč. Podal odvolání, jež bylo zamítnuto jako nedůvodné.

Před tříměsíčním zastavením výkonem advokacie mu byla uložena opětovně disciplinární pokuta, a to ve výši 500,-- Kč, 500,-- Kč a 300,-- Kč.

### **3.9.5. JUDr. Hendrych Stanislav**

*„Narodil se roku 1887 v Praze, kde studoval práva. Svou advokátní praxi vykonával u Krouského a Kloudy od 1. 10. 1922 do 11. 11. 1923. Byl starostou „Jednoty československých kandidátů advokacie“. V roce 1923 se usadil jako advokát a zodpovědný redaktor „Zpráv jednoty československých kandidátů advokacie v Praze“. Redigoval v „České advokacii“. Byl náhradním členem volebního soudu.“<sup>79</sup>*

Jeho advokátní kancelář sídlila v ulici Josefská 2 od roku 1925 do roku 1929.

---

<sup>79</sup> Almanach československých právníků: životopisný slovník čs. právníků, kteří působili v umění, vědě, krásném písemnictví a politice od Karla IV. počínaje až na naše doby. Editor Michal Navrátil. Praha: M. Navrátil, 138 s.



### 3.9.6. JUDr. Mašková Jarmila

Narodila se 18. března 1895 v Plzni. *„Její otcem byl JUDr. Václav Eduard Mašek a matkou Filipina Schillerová. Vyrůstla v římskokatolickém prostředí. Po absolvování obecné školy a městské školy v Klatovech byla vychovávána v Kláštere, kde studovala řeči. Na maturitu se připravovala soukromě. Právnická vysokoškolská studia ukončila v roce 1926 a v roce 1927 byla povýšena na doktorku práv.“*<sup>80</sup>

*„Koncipientskou praxi vykonávala u Theoroda Šmerala, který byl jejím vzdáleným příbuzným, na čas byla nucena odejít k otci do Plzně kvůli jeho chorobě. Poté nastoupila na praxi u Antonína Schauera v Žitné ulici, kde pobyla rok. Opětovně musela k otci. Po uzdravení otce byla zaměstnána u Otty Gellnera.“*<sup>81</sup>

Svou vlastní advokátní kancelář si otevřela v roce 1936 v Praze III, Újezd č. 26. Do roku 1945 nikdy nebyla ve straně, po roce 1945 se však stala členkou československé strany lidové a „Sokola“. *„Za okupace zastupovala uprchlíky z pohraničí a perzekvované. Nebyla přijata za členku Krajského sdružení advokátů v Praze. Likvidací její kanceláře byla pověřena právní poradna č. 11 v Praze, Vladislavova 11, pověřená vedoucím Vladimírem Bartošem.“*<sup>82</sup>

---

<sup>80</sup> MAŠKOVÁ, Jarmila - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>81</sup> MAŠKOVÁ, Jarmila - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>82</sup> MAŠKOVÁ, Jarmila - osobní fond, Česká advokátní komora

### 3.9.7. JUDr. Myslivec Josef

Narodil se 9. října 1871 v Lounkách u Roudnice. Křestní jméno nesl po svém otci Josefu Myslivcovi. Jeho matkou byla Alžběta Aysboychová. Jeho vyznání bylo římskokatolické. *„Od 11 do 14 let byl zemědělským a továrním dělníkem, do 17 let se učil na obuvníka. Nižší gymnázium studoval soukromě, vyšší na akademickém gymnáziu, kde maturoval v roce 1899. V roce 1903 absolvoval právnickou fakultu a 7. prosince 1905 byl povýšen na doktora práv. Zabýval se žurnalistikou a politikou. Založil a redigoval týdeník „Nový Věk“ a deník „XX. Věk“.*<sup>83</sup>

*„Byl zaměstnán jako praktikant u zemského soudu v Praze a advokátní praxi vykonal u doktora Maxe a Františka Svojsína v Praze. Celkově praxe činila 8 roků 6 měsíců a 25 dní.“*<sup>84</sup>

*„V roce 1914 po čtvrté nezdařilé operaci šedého zákalu téměř oslepl a pobíral invalidní důchod. V roce 1938 si zažádal o další vykonávání advokacie, argumentoval tím, že mu byl přidělen velmi malý důchod kvůli oslepnutí a že mu tyto peníze nestačí. Žádosti bylo vyhověno, ale jen do doby, než se zlepší hospodářské poměry členů jeho rodiny.“*<sup>85</sup>

*„Založil „Spolek nevidomých“, kde připravoval zkratkovis dle Braillova písma nevidomých, později se stal i jeho předsedou.“*<sup>86</sup>

*„Jeho manželkou byla Božena Staňkovská, se kterou měl jediného syna Josefa.“*<sup>87</sup> Zemřel 1. července 1941 v Praze.

---

<sup>83</sup> Almanach československých právníků: životopisný slovník čs. právníků, kteří působili v umění, vědě, krásném písemnictví a politice od Karla IV. počínaje až na naše doby. Editor Michal Navrátil. Praha: M. Navrátil, 298 s.

<sup>84</sup> MYSLIVEC, Josef - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>85</sup> MYSLIVEC, Josef - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>86</sup> Almanach československých právníků: životopisný slovník čs. právníků, kteří působili v umění, vědě, krásném písemnictví a politice od Karla IV. počínaje až na naše doby. Editor Michal Navrátil. Praha: M. Navrátil, 298 s.

<sup>87</sup> MYSLIVEC, Josef - osobní fond, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1921 - 1930, karton: 2438, signatura: M2659/7

### 3.9.8. JUDr. Pásek Pavel

Obr. č. 8



Narodil se 29. listopadu 1887. Byl římskokatolického vyznání.<sup>88</sup> „*Jeho otcem byl povoláním zaměstnanec u státní dráhy, jmenoval se Ignác, zemřel v roce 1897. Jeho matkou byla Antonie Hähnel. Měl tři sourozence. Pocházel z chudých poměrů, jelikož se matka o děti po otcově smrti starala sama. Po absolvování obecné školy, začal navštěvovat gymnázium v Praze III, v roce 1907 maturoval, poté dokončil v roce 1911 svá vysokoškolská studia na právech a dne 3. června 1913 byl promován na doktora. Praktikoval u pražských soudů a vstoupil jako kandidát advokacie do kanceláře zemřelého Čeňka Libicha ve Velvarech, Blocha v Týně nad Vltavou, Josefa Josífka v Praze II a Františka Čerovského v Karlíně.*“<sup>89</sup>

Advokátní zkoušku vykonal s velmi dobrým prospěchem dne 21. června 1919. Vojenskou službu nevykonával, poněvadž byl superarbitrován. Politicky nebyl činný, ani nebyl organizován. V době okupace byl vyslýchán gestapem vzhledem ke své činnosti předsedy pražského „Sokola“ a předsedy „Klubu československých turistů“.

„*Za druhé retribuce byl veřejným žalobcem u mimořádného lidového soudu v Praze až do konce prosince 1949. Poté provozoval nadále advokacii v Praze II, Jungmannovo náměstí č. 8 se dvěma kancelářskými silami. Na členství rezignoval v advokátní poradně ke dni 31. prosince 1958.*“<sup>90</sup>

<sup>88</sup> PÁSEK, Pavel - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>89</sup> PÁSEK, Pavel - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>90</sup> PÁSEK, Pavel - osobní fond, Česká advokátní komora

Jeho mnaželkou byla Jarmila Rašínová, s níž měl dva syny, Jaromíra a Pavla.

### 3.9.9. JUDr. Rechziegel Alois

Obr. č. 9



Narodil se 16. dubna 1898 v Praze. Jeho vyznání bylo římskokatolické. *„Byl synem Aloise Rechziegela a Heleny Rechziegelové - Weckové. Obecnou školu navštěvoval u sv. Mikuláše v Praze III a gymnázium také na Praze III. Svá právnícká vysokoškolská studia ukončil v roce 1923. Praxi vykonával u Františka Březiny v Praze, Chytily v Praze a Reslera v Praze. Do listiny advokátů byl zapsán dne 2. 3. 1929.“*<sup>91</sup>

Svou advokátní kancelář měl na Tržišti, ze spisu je patrné, že se 23. ledna 1933 přemístil do Mostecké ulice č. 16.

*„Nestal se členem Krajského sdružení advokátů, poněvadž 31. prosince 1949 rezignoval na advokacii a likvidátorem jeho advokátní kanceláře se stal JUDr. Jaromír Cidlenský.“*<sup>92</sup>

Jeho manželkou byla Věra Buchtelová, s níž měl dvě děti, Ilonu a Adélu.

<sup>91</sup> RECHZIEGEL, Alois - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>92</sup> RECHZIEGEL, Alois - osobní fond, Česká advokátní komora

### 3.9.10. JUDr. Srba Václav

Obr. č. 10



Narodil se 5. dubna 1903. „*Jeho vyznání bylo římskokatolické. Jeho matkou byla Gabriela Plesnivá, otcem Václav Srba, který vystudoval také práva. Byl úředníkem Policejního ředitelství v Praze. V letech 1910 až 1914 navštěvoval cvičnou školu při „Českém ústavu učitelském“ v Praze. V roce 1914 vstoupil na akademické gymnázium, poté díky přestěhování přestoupil na reálné gymnázium na Smíchově, kde odmaturoval s vyznamenáním 23. července 1922.*“<sup>93</sup>

„*Vysokoškolská studia navštěvoval na Karlově Univerzitě na právnické fakultě v letech 1922 - 1926. V roce 1927 se stal doktorem práv. V době svých vysokoškolských studií byl členem fakultního spolku „Všehrd“ a krajského spolku „Akademikové smíchovští“. Věnoval se také studiu jazyků, ovládal němčinu, francouzštinu a angličtinu, ze kterých měl univerzitní zkoušku.*“<sup>94</sup>

„*Po studiu byl zaměstnán nejprve po dobu sedmi měsíců jako právní praktikant u pražských soudů, pak jako koncipient postupně u Pohla na Malostranském náměstí 12, kde fungoval do jeho úmrtí 5. listopadu 1928, u Antonína Kloudy v uličce K mostu 44, od 1. dubna 1929 do 28. února 1930 a u Jiřího Kallmünzera na Václavském náměstí 43, od 1. března 1930 do 30. září 1932 a u Jindřicha Veverky na Malostranském náměstí 12.*“<sup>95</sup>

Dne 1. října 1932 vykonal advokátní zkoušky v Praze a od tohoto dne měl svou advokátní kancelář v Praze III, na Malostranském náměstí 10.

<sup>93</sup> SRBA, Václav - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>94</sup> SRBA, Václav - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>95</sup> SRBA, Václav - osobní fond, Česká advokátní komora

*„Jeho agenda se skládala povětšinou ze stálých zastoupení ústředních organizací včelařských, dále z kauz sporných i nesporných.“<sup>96</sup>*

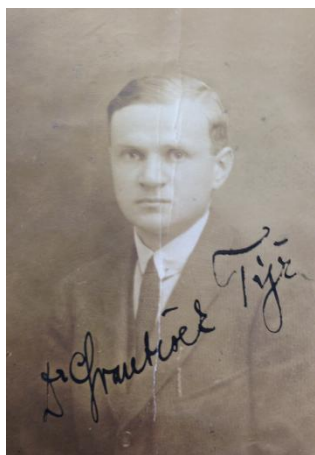
Politicky se nijak zvlášť neangažoval. *„Byl například předsedou ve Sportovním klubu „Smíchov“ a místopředsedou místního „Národního tělovýchovného výboru“ v Praze XVI. Vykonával jednatele ve „Svazu vynálezců“, dále jednatele organizace pečující o podporu technické tvořivosti nejširších vrstev lidových ve prospěch vývoje našeho průmyslu a byl členem výboru „Malostranské Besedy“, tehdejším kulturním střediskem Malé Strany.“<sup>97</sup>*

Nebyl perzekvován, proti okupantům pracoval soustavným poučováním a pomáháním v obcházení okupačních předpisů.

Byl ženat s advokátkou Klementinou Pohlovou, dcerou advokáta Pohla, po němž sám Srba převzal jeho advokátní kancelář na Malé Straně. Měli spolu dvě děti, syna Václava a dceru Vilemínu.

### **3.9.11. JUDr. Týř František**

Obr. č. 11



Narodil se 13. března 1891 ve Slaném jako syn rolníka Františka Týře a Boženy Stehlíkové. Rodiče mu zemřeli velmi brzy, a tak ho vychovávala babička Barbora Týřová. Byl přihlášen do římskokatolické obce.

*„Ve Slaném chodil do obecné školy a do I. a II. třídy gymnázia. Od roku 1903 se dostal do výchovy ke svému poručníkovi lékaři Františkovi Kašparovi, který byl lékařem v Praze III. V roce 1909 odmaturoval na gymnáziu na Malostranském náměstí s vyznamenáním.“<sup>98</sup>*

Od roku 1909 do roku 1913 studoval práva na právnické fakultě na Karlově Univerzitě v Praze. V roce 1914 promoval na doktora práv. V letech

<sup>96</sup> SRBA, Václav - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>97</sup> SRBA, Václav - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>98</sup> TÝŘ, František - osobní fond, Česká advokátní komora

1914 - 1916 byl právním praktikantem u okresního soudu pro Staré Město v Praze, zemského trestního a civilního soudu v Praze. „*Jako advokátní koncipient byl zaměstnán v kanceláři Adolfa Krýsy, 1914 - 1915, Josefa Havlíčka v Praze III, čp. 270, od roku 1918 - 1921, také v kanceláři Antonína Kloudy, Mostecká 44, kde působil necelý měsíc.*“<sup>99</sup>

Do advokátní listiny byl zapsán 11. srpna 1921. Svou advokátní kancelář měl v Praze III na Malostranském náměstí 3.

Měl zaměstnance, bohužel je jich dohledatelných jen několik. Jednou z nich je paní Barbora Lysáková, která byla zaměstnaná jako kancelářská výpomoc. V roce 1948 pomáhala podle potřeby také slečna Anna Trnková. Byla zaměřena na opisování spisů, výpisy pro obratovou daň, opisy účtů a jiné písemnosti.

„*František Týř byl členem spolku českých právníků „Všehrd“.* Byl členem a funkcionářem ve sportovních sdruženích a svazů, zejména „*Československého výboru olympijského*“, „*Československé sportovní obce*“, „*Československé lawntennisové asociace.*“<sup>100</sup> Vojenské služby se nezúčastnil díky svým zdravotním problémům, které mu zůstaly jako následky po zápalu plic.

Za okupace pomáhal perzekvovaným kolegům zdarma, zejména advokátu Karlu Harmannovi a příbuzným jiných perzekvovaných. Sám perzekvován nebyl. Nebyl přijat do Krajského sdružení advokátů, jeho kancelář byla zlikvidována, likvidací byla pověřena Advokátní poradna č. 18 v Praze II, Myslíkova 28, jejímž vedoucím byl Bedřich Rádl.

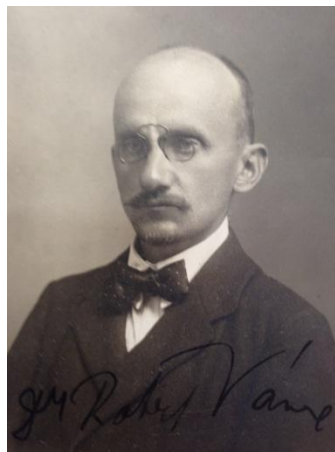
---

<sup>99</sup> TÝŘ, František - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>100</sup> TÝŘ, František - osobní fond, Česká advokátní komora

### 3.9.12. JUDr. Vávra Robert

Obr. č. 12



Narodil se 17. prosince 1876 ve Vídni. „Jeho matkou byla Pavlína Řezníčková a otcem Filip Vávra.“<sup>101</sup> „V roce 1902 ukončil svá vysokoškolská studia na právnické fakultě. Na doktora práv byl povýšen 11. března 1903. Byl pracujícím radou u Krajského soudu pravděpodobně v Mělníku od roku 1919 až do roku 1929.“<sup>102</sup>

Svou kancelář si otevřel v roce 1930 na Václavském náměstí. Nějakou dobu působil i na Národní třídě, přesněji v roce 1936. V letech 1935 a 1937 - 1938 měl svou kancelář na Malé Straně v Mostecké ulici.

Byl to advokát, který se potýkal se značnými potížemi jednak disciplinárními, jednak zdravotními. Byl odsouzen k několika peněžitým pokutám a v roce 1934 si zažádal o jejich snížení. Ze spisu není jasno, zda mu bylo vyhověno.

Z nálezů Dis 574/35 je patrné, že byl uznán vinným: „Disciplinárním přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že dopustil, aby z jeho kanceláře byly na inzeráty zasílány odpovědi za tím účelem, aby získával klienty.“

Dalšího disciplinárního přečinu se dopustil tím: „Že porušil povinnost povolání a zlehčení cti a vážnosti, že na základě vylákané plné moci konal a účtoval práce, k nimž příkaz nedostal a o nichž podepisovatele plné moci nezpravil, až teprve účtem, že se konají práce, které podepisovatel neobjednal.“ Plná moc byla skutečně vylákána a vyžádána pod záminkou, že jde

<sup>101</sup> VÁVRA, Robert - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1931 - 1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1931 - 1940, karton: 11820, signatura: V1114/7

<sup>102</sup> VÁVRA, Robert - osobní fond, Česká advokátní komora



o zprostředkování úvěru u určité osoby. Nespornou skutečností bylo, že Vávra zaslal na různé peněžní ústavy dopisy, jimiž žádal pro Rudolfa Zárubu o poskytnutí úvěru. Trestem pro něj bylo vyškrtnutí z listiny advokátů, a povinnost nahradit útraty disciplinárního řízení částkou 100,-- Kč. V trestu vyškrtnutí z listiny advokátů se Vávra odvolal k Nejvyššímu soudu, ale odvolání bylo zamítnuto jako bezdůvodné. Vávra byl několikrát potrestán peněžními pokutami, také mu byla zastavena činnost výkonu advokacie na jeden rok.

Po dobu zastavení činnosti byl jeho substitutem JUDr. František Týř, advokát působící na Malostranském náměstí 30.

Vávra ohlásil, že končí, bohužel jeho prohlášení nebylo přijato a vzato na vědomí. *„Neplatné vzdání se advokacie prohlásil dne 30. června 1936, odkazoval na svůj zdravotní stále se zhorčující stav, jelikož měl těžkou oční chorobu. Sám také argumentoval tím, že jeho provozování advokacie od roku 1934 bylo úplně pasivní. Z listiny advokátů byl vymazán v srpnu v roce 1939. Jeho poslední známou adresou bylo bydliště ve Střešovicích, Kupeckého 15.“*<sup>103</sup>

*„Jeho manželkou byla Marie Anna Čajková.“*<sup>104</sup>

Zemřel 23. února 1968 v Praze, je pochovaný v rodinné hrobce na Vinohradech.

### **3.9.13. JUDr. Veverka Jindřich**

Narodil se 6. dubna 1899 v Praze na Smíchově. Svá právnická vysokoškolská studia absolvoval v roce 1924. Praxi vykonával u Kellera, Schwarze a Kallmünze. Advokátem se stal v roce 1930 a byl zapsán do listiny advokátů v Praze III, Malostranské náměstí č. 12.

Od roku 1935 měl svou kancelář v Praze II, Spálená č. 59. V tomto období měl trvalé bydliště ve Střešovicích 775, Na Hračkách č. 14. V roce 1938 byl díky

<sup>103</sup> VÁVRA, Robert - osobní fond, Česká advokátní komora

<sup>104</sup> VÁVRA, Robert - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1931 - 1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1931 - 1940, karton: 11820, signatura: V1114/7

své trvalé nemoci nucen vzdát se vykonávání advokátní praxe na dobu neurčitou. Jeho agendu po toto období řídil jeho substitut Ladislav Černohlávek.

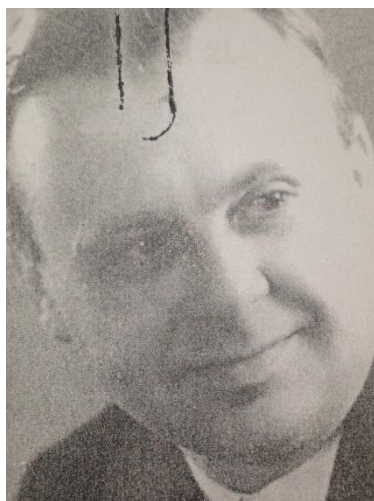
Rok 1938 se Jindřichu Vaverkovi stal osudným, byl usnesen vinným:

1. „Disciplinárním přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že nezaplatil kolegovi substituční útraty přes opětovné upomínky.“
2. „Disciplinárním přečinem porušení povinnosti povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že vylákal na třetí osobě pod záminkou, že jí peníze dobře a bezpečně uloží, větší částku, které sobě z větší části ponechal, avšak přes to tvrdil nepravivě, že peníze zcela rozpůjčil, dále nabízel vrácení peněz, ač jich neměl, a tyto peníze nevrátil.“

Trestem za tyto disciplinární přečiny bylo vyškrtnutí z listiny advokátů. Po těchto incidentech se stal zaměstnancem pojišťovny „Star“.

### 3.9.14. JUDr. Zalužanský Alexandr

Obr. č. 13



Narodil se 20. dubna 1897 v Praze. „Jeho matkou byla Leopoldina Klimešová a otcem Alexander Zálužanský. Měl dva sourozence. Vychodil pět tříd obecné školy, osm tříd reálného gymnázia v Praze a v roce 1916 po maturitě nastoupil na vojenskou aktivní službu u pěšího polsko-rusínského pluku 55 v Krakově. V únoru 1918 byl superarbitrován a zapsal se na práva

v Praze.“<sup>105</sup>

Svá vysokoškolská studia dokončil v roce 1920. Tvrdil, že studoval po nocích a nemohl se účastnit žádné politické a spolkové činnosti. V roce 1921 byl povýšen na doktora. „Svou advokátní praxi plnil u Schillera v Praze, kde strávil necelý rok, u Rennera v Uherském Brodě, kde pobyl také rok, také

<sup>105</sup> ZÁLUŽANSKÝ, Alexandr - osobní fond, Česká advokátní komora

*u Šavrtý, kde pobyl jen dva měsíce. Jeho nejdelší pobývání v rámci praxe bylo u Kloudy v Praze, působil u něj od 1. ledna 1925 do 2. listopadu 1927.*<sup>106</sup>

Advokátní zkoušku vykonal 4. března v roce 1926. Svou advokátní kancelář měl v roce 1929 na Malé Straně v roce 1929 v Josefské ulici 4. Později se přesídlil do Dejvic. Byl přijat do Krajského sdružení advokátů, on však rezignoval v roce 1951.

Jeho manželkou byla Jarmila Doubravská, s níž měl jednu dceru, kterou pojmenovali Eva.

Zemřel 18. listopadu 1984 v Praze, je pochován na hřbitově v Bubenči spolu se svou manželkou.

---

<sup>106</sup> ZÁLUŽANSKÝ, Alexandr - osobní fond, Česká advokátní komora

#### **4. Advokacie na Hradčanech v daném období**

Žádný advokát se na Hradčanech v tomto období bohužel nenacházel, všichni advokáti byli usídleni na Malé Straně.

Položila jsem si otázku, proč na Hradčanech nepůsobil žádný advokát. Jednoznačně to bylo z důvodu, že Hradčany jsou položeny mnohem výše nežli Malá Strana, a tak blízkost a dostupnost veřejných institucí byla mnohem horší. Předpokládám, že Hradčany nebyly takovým centrem, jako Malá Strana, tudíž z tohoto důvodu nebylo vůbec pro advokáty vhodné usídlovat se na Hradčanech. Raději zvolili dostupnější část Malé Strany, a tím měli vyřešeny pochůzky k soudu a do institucí, které se nacházely velmi blízko.

## Závěr

Čím je tato práce odlišná od jiných prací, které se již zabývaly tematikou první republiky? Jiná je tím, že jsem ve své práci zpracovala osudy rodiny Kloudů, advokátů, kteří byli velkým přínosem pro advokacii a také pro politiku první republiky. Jejich životy nebyly lehké, mnohdy se jim jejich odvaha stala osudnou, ale i přesto zachovali vždy oddanost svému povolání.

Role a postavení Antonína Kloudy a místo, kde sídlila jeho advokátní kancelář, měly vliv na veškeré dění Malé Strany. Bez povšimnutí nelze ponechat Stanislava Hendrycha, kandidáta advokacie vykonávajícího praxi u Kloudy v letech 1922 - 1923, později samostatného advokáta, a samotného Antonína Kloudu, bezesporu velmi známého advokáta první republiky. Tyto malostranské osobnosti byly součástí stavovské samosprávy advokátní komory v Praze. Nebyly to funkce bezvýznamné. Hendrych Stanislav zastával místo generálního tajemníka v roce 1945, v tomto roce přesněji *„17. června 1945 byl zvolen valnou hromadou již podruhé do funkce prezidenta advokátní komory v Čechách Antonín Klouda.“*<sup>107</sup>

---

<sup>107</sup> BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora, 2009, 192 s.

## Resumé

How is this work different from other works dealing with subject of the First Republic? It is different by the way I elaborated life story of Klouda family, lawyers that had big contribution for advocacy and also for politics of the First Republic. Their lives had not been easy, their courage was often fatal for them but in spite of this they always kept devoted to their profession.

Role and status of Antonin Klouda and place of residence of his office had impact on all affairs of Mala Strana. We can not overlook Stanislav Hendrych applicant of advocacy who practised his training at Klouda's office in years 1922-1923, lately acting as independent lawyer and Antonin Klouda himself, indisputably very famous lawyer of the First Republic. These figures of Mala Strana were part of professional self-government of Advocacy chamber in Prague. Those were not functions of unimportant character. Hendrych Stanislav took position of General Deputy in year 1945. *In mentioned year, on 17th of June 1945, Antonin Klouda was elected for second time as president of Advocacy chamber in Bohemia by general meeting.*<sup>108</sup>

---

<sup>108</sup> BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora, 2009, 192 s.

## Zdroje:

### Použitá literatura:

BALÍK, Stanislav ml. Právní předpisy o advokacii v Čechách v letech 1918 - 1938 a jejich dobová interpretace. In: Právněhistorická studie 34, Praha 1997

BALÍK, Stanislav. Advokacie včera a dnes: (Vybrané texty z dějin a současnosti advokacie). 1. vyd. Dobrá Voda u Pelhřimova: Aleš Čeněk, 2000. 256 s. ISBN 80-902627-7-5.

BALÍK, Stanislav. Dějiny advokacie v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Česká advokátní komora ve spolupráci s Národní galerií, 2009. 271 s. ISBN 978-80-7035-427-8.

BALÍK, Stanislav. Minulost, přítomnost a perspektivy advokacie. 1.vyd. Plzeň: Vydavatelství Západočeské univerzity, 1998. 105 s. ISBN 80-7082-398-4.

EDERER, Antonín. Ulice a uličky Malé Strany a Hradčan. Vyd. 1. Editor Pavel Augusta. Milpo media, 2009, 167 s. Knihy o Praze. ISBN 978-80-87040-15-7.

HÁCHA, Emil. Slovník veřejného práva československého. Praha: Eurolex Bohemia, 2000. ISBN 80-902-7524-9.

HESS, František. Batovcův Almanach Politický kalendář republiky československé na rok 1918, 1920, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1929, 1930, 1931, 1932, 1935, 1936, 1937, 1938, tiskem a nákladem F. B. Batovce v Praze, Hybernská ul. č. 4

KOBER, Jan. Advokacie v českých zemích v létech 1848-1994. Praha: Česká advokátní komora, 1994. 282 s.

KVĚT, Karel. Advokacie: Příspěvek k sociologii advokátního stavu. 2. vyd. Praha: PTK, 1996. 103 s.

MALÝ, Karel a kol. Dějiny českého a československého práva do roku 1945. 4. přepracované vyd. Praha: Leges, 2010. 640 s. ISBN 978-80-87212-39-4.

NAVRÁTIL, Michal. Almanach československých právníků: životopisný slovník čs. právníků, kteří působili v umění, vědě, krásném písemnictví a politice od Karla IV. počínaje až na naše doby: k III. sjezu čs. právníků v Bratislavě. Praha: Michal Navrátil, 1930. 560 s.

POCHE, Emanuel. Hradčany a Malá Strana: životopisný slovník čs. právníků, kteří působili v umění, vědě, krásném písemnictví a politice od Karla IV. počínaje až na naše doby. 1. vyd. Editor Michal Navrátil. V Praze: Orbis, 1962, 233 s.

První odborový sjezd československých právníků. [Praha: S.n.,1936, 320 s., 2 s. obr. příl.

SCHELLEOVÁ, Ilona a STAVINHOVÁ, Jaruška. Organizace soudnictví, notářství a advokacie. I. díl. Brno: Doplněk, 1993. 171 s. ISBN 80-85765-15-2.

SCHELLOVÁ, Ilona a SCHELLE, Karel. Právní úprava advokacie: (Historie a současnost). 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita v Brně – právnická fakulta, 1995. 165 s. ISBN 80-210-1074-6.

Zprávy třetího sjezdu právníků československých v Bratislavě 1930. V Bratislavě: Nákladem III. sjezdu právníků československých, 1930, 1 sv. [přeruš. str.].

### **Časopisecká díla:**

BALÍK, Stanislav. Ke stavu zpracování regionálních dějin advokacie. Bulletin advokacie, 2011, č. 11–12, s. 149. ISSN 1210-6348.

BALÍK, Stanislav. Pokus o unifikaci advokátního řádu v první Československé republice. In Dny práva - 2008 - Days of law. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2008

BALÍK, Stanislav. Součinnost k vytvoření seznamu advokátů činných v českých od roku 1969. Bulletin advokacie. Praha: Česká advokátní komora v Praze, 1992.

### **Internetové zdroje:**

<http://www.pametnaroda.cz/witness/photo/id/1227>

### **Prameny:**

KLOUDA, Antonín. Paměti, 277 s.

zákon ze dne 28. května 1919, jímž se zrušují dvorní dekret ze dne 4. října 1833 čís. 2633 Sb. z. a článek V. uvoz. zákona k civilnímu řádu soudnímu ze dne 1. srpna 1895, z. č. 112, o likvidaci a vymáhání advokátních platů – č. 306/1919 Sb. z. a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919, kterým doplňuje se nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916 č. 268 ř.z. – č. 392/1919 Sb. z. a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. září 1919 o nové sazbě advokátní č. 498/1919 Sb. a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. října 1919, kterým se mění obvody některých advokátních komor na Slovensku – č. 538/1919 Sb. z. a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1919, kterým se mění a doplňuje nařízení ministra spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916, č. 268 ř. z., o opatřeních pro právní čekatele (právní praktikanty, auskultanty, kandidáty advokacie a notářství), kterým bylo válkou konání jejich civilní služby znemožněno – č. 651/1919 Sb. a n.



zákon ze dne 2. prosince 1919, kterým se mění ustanovení o služební přísaze právních praktikantů, auskultantů, soudních notářů, soudců a advokátů – č. 13/1920 Sb., a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. ledna 1920, jímž provádí se zákon ze dne 2. prosince 1919, č. 13 Sb. a n. z r. 1920, o služební přísaze právních praktikantů, auskultantů, soudních notářů, soudců a advokátů – č. 34/1920 Sb. a n.

zákon ze dne 3. února 1920 o prozatímní úpravě advokacie – č. 83/1920 Sb. z. a n.

zákon ze dne 16. března 1920 o prozatímní úpravě činnosti advokátních a notářských komor na Slovensku – č. 116/1920 Sb. z. a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. března 1920, kterým mění se nařízení se dne 9. prosince 1919, č. 651 Sb. z. a n., o opatřeních pro právní čekatele, kterým bylo válkou znemožněno konati civilní službu – č. 176/1920 Sb. z. a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. prosince 1920, kterým se provádí zákon ze dne 16. března 1920 č. 167 Sb. z. a n., o prozatímní úpravě činnosti advokátů a notářských komor na Slovensku – č. 3/1921 Sb. z. a n.

zákon ze dne 18. února 1921, kterým se vláda zmocňuje, aby vydala sazby pro výkony advokátů a jejich kancelář – č. 78/1921 Sb. z. a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1921, kterým se ustanovují sazby pro výkony advokátů a jejich kanceláří v obvodech vrchních zemských soudů v Praze a v Brně – č. 142/1921 Sb. z. a n.

zákon ze dne 31. ledna 1922, kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech – č. 40/1922 Sb. z. a n.

vyhláška ministra spravedlnosti ze dne 22. února 1922 o pověření předsedy sedrie v Užhorodě výkonem agendy ve věcech advokátních na Podkarpatské Rusi – č. 72/1922 Sb. z a n.

nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. září 1922, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 9. prosince 1919, č. 651 Sb. z. a n. – 262/1922 Sb. z a n.

vládní nařízení ze dne 3. května 1923, kterým se ustanovují sazby pro výkony advokátů a jejich kanceláří – č. 95/1923 Sb. z a n.

zákon ze dne 3. dubna 1925, kterým se mění některá ustanovení o poplatcích, taxách a kolcích (hrací karty)- č. 54/1925Sb. z a n.

vládní nařízení ze dne 28. dubna 1925, jímž se provádí zákon ze 3. dubna 1925, č.54 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení o poplatcích, taxách a kolcích (hrací karty) – č. 87/1925 Sb. z a n.

vládne nariadenie zo dňa 10. mája 1929, ktorým sa zrušuje nariadenie č 1456/1918 M.E. (uh.min.) o novej úprave úľav, potreba ktorých bola vyvolaná válkou, pokiaľ ide o jednotnú sudcovskú a advokátskú zkušku a o prax predpísanú pre sudcov, advokátov a námestníkov verejných notárov – č. 70/1929 Sb. a n.

vládní nařízení ze dne 17. listopadu 1932, který se upravuje sazba odměn za zastupování advokáty v řízení před pracovními soudy a v řízení opravném – č. 170/1932 Sb. z a n.

zákon ze dne 13. května 1936, jímž se doplňují některá ustanovení o advokátech – č. 144/1936 Sb. a n.

zákon ze dne 26. května 1936, kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech – č. 144/1936 Sb. a n.

vládní nařízení ze dne 3. července 1936, kterým se určuje den zahájení činnosti advokátní komory v Trč. Sv. Martině – č. 186/1935 Sb. z a n.

vládní nařízení ze dne 3. července 1936 o započtení vojenské služby presenční do právní praxe kandidátů advokacie – č. 224/1936 Sb. a n.

vládní nařízení ze dne 9. října 1938 o dočasných omezeních v. živnostenském a jiném výdělečném podnikání - č. 219/1938 Sb. z. a. n.

opatření stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938 o prozatímní úpravě některých otázek týkajících se advokacie - č. 284/1938 Sb. a n.

vyhláška předsedy vlády ze dne 6. prosince 1938 o opatřeních Stálého výboru podle § 54 ústavní listiny s prozatímní platností zákona - č. 320/1938 Sb. a n.

### **Osobní fond advokátů z archivu České advokátní komory:**

JUDr. Beck Oskar

JUDr. Cidlenský Jaromír

JUDr. Hájek Vilém

JUDr. Hendrych Stanislav

JUDr. Klouda Antonín

JUDr. Klouda Ivan

JUDr. Klouda Jiří

JUDr. Klouda Vladimír

JUDr. Klouda Vratislav

JUDr. Krůta Miroslav

JUDr. Mašková Jarmila

JUDr. Myslivec Josef

JUDr. Rechziegel Alois

JUDr. Srba Václav

JUDr. Pásek Pavel

JUDr. Vávra Robert

JUDr. Veverka Jindřich

JUDr. Zálužanský Alexandr

### **Osobní fond - Státní okresní archiv v Benešově**

JUDr. Klouda Ivan

### **Osobní fond - Národní archiv v Praze**

JUDr. Beck Oskar - značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 385, signatura: B1053/4

JUDr. Cidlinský Jaromír - značka fondu: Policejní ředitelství 1921-1930, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1921- 1930, karton: 407, signatura: C988/1

JUDr. Hájek Vilém - značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 2740, signatura: H212/3

JUDr. Klouda Antonín - značka fondu: Policejní ředitelství 1931-1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1931-1940, karton: 7537, signatura: K1840/3

JUDr. Klouda Jiří - značka fondu: Policejní ředitelství 1941- 1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 5281, signatura: K2453/3

JUDr. Klouda Vratislav - značka fondu: Policejní ředitelství 1931-1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1931-1940, karton: 7538, signatura: K1850/8

JUDr. Klouda Vladimír - značka fondu: Policejní ředitelství 1931-1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1931-1940, karton: 7538, signatura: K1850/29

JUDr. Krůta Miroslav - značka fondu: Policejní ředitelství 1931-1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1931-1940, karton: 8100, signatura: K5331/20

JUDr. Myslivec Josef - značka fondu: Policejní ředitelství 1921-1930, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1921-1930, karton: 2438, signatura: M2659/7

JUDr. Pásek Pavel - značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1950, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 8307, signatura: P440/8

JUDr. Srba Václav - značka fondu: Policejní ředitelství 1931-1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna 1931-1940, karton: 10972, signatura: S5133/5

JUDr. Týř František - značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 11600, signatura: T1128/2

JUDr. Vávra Robert - značka fondu: Policejní ředitelství 1931-1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1931-1940, karton: 11820, signatura: V1114/7

JUDr. Zálužanský Alexandr - značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941 - 1950, karton: 12959, signatura: Z380/3

## **Seznam obrázků**

- Obr. č. 1: Klouda Antonín
- Obr. č. 2: Klouda Jiří
- Obr. č. 3: Klouda Vladimír
- Obr. č. 4: Krůta Miroslav
- Obr. č. 5: Beck Oskar
- Obr. č. 6: Cidlinský Jaromír
- Obr. č. 7: Hájek Vilém
- Obr. č. 8: Pásek Pavel
- Obr. č. 9: Rechziegel Alois
- Obr. č. 10: Srba Václav
- Obr. č. 11: Týř František
- Obr. č. 12: Vávra Robert
- Obr. č. 13: Zálužanský Alexandr

## Seznam tabulek

- Tab. 1: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1918
- Tab. 2: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1920
- Tab. 3: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1922
- Tab. 4: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1923
- Tab. 5: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1925
- Tab. 6: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1926
- Tab. 7: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1927
- Tab. 8: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1929
- Tab. 9: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1930
- Tab. 10: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1931
- Tab. 11: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1932
- Tab. 12: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1935
- Tab. 13: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1936
- Tab. 14: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1937
- Tab. 15: Advokáti působící na Malé Straně v roce 1938
- Tab. 16: Zaměstnaní kandidáti advokacie Antonína Kloudy
- Tab. 17: Společníci Antonína Kloudy

## Seznam příloh

- Příloha I. - Kopie rodokmene Antonína Kloudy
- Příloha II. - Kopie žádosti Antonína Kloudy o zapsání do seznamu advokátů - 1. část.
- Příloha III. - Kopie žádosti Antonína Kloudy o zapsání do seznamu advokátů - 2. část
- Příloha IV. - Razítko advokátní kanceláře Antonína Kloudy
- Příloha V. - Rodinná hrobka Kloudů v Šárce
- Příloha VI. - Rodokmen Kloudů
- Příloha VII. - Fotografie rodiny Kloudů
- Příloha VIII. - Rodný list Ivana Kloudy
- Příloha IX. - Vysvědčení dospělosti Ivana Kloudy
- Příloha X. - Vysvědčení o státní zkoušce Ivana Kloudy
- Příloha: XI., XII. - Index Ivana Kloudy jako řádného posluchače právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze
- Příloha XIII. - Smuteční oznámení o úmrtí Ivana Kloudy
- Příloha XIV., XV. - Pomník Ivana Kloudy v Benešově
- Příloha XVI. - Kopie výpisu rozsudku o odsouzení Jiřího Kloudy
- Příloha XVII. - Návrh na povolení exekuce na movité věci Jiřího Kloudy
- Příloha XVIII. - Osvědčení Jiřího Kloudy, že byl účastníkem národního boje za osvobození
- Příloha XIX. - Zpráva o Oskarovi Beckovi
- Příloha XX. - Osvědčení Oskara Becka týkající se vydání cestovního pasu do ciziny
- Příloha XXI. - Smuteční oznámení o úmrtí Jaromíra Cidlinského
- Příloha XXII., XXIII. - Legitimace Viléma Hájka
- Příloha XXIV. - Výpis z trestního rejstříku Viléma Hájka
- Příloha XXV. - Část žádosti Jarmily Maškové o zápis do seznamu advokátů
- Příloha XXVI. - Razítko advokátní kanceláře Jarmily Maškové
- Příloha XXVII. - Část žádosti Josefa Myslivce o zápis do seznamu advokátů
- Příloha XXVIII. - Manželka Václava Srby - Klementina Pohlová
- Příloha XXIX. - Cestovní list Františka Týře - 1. část
- Příloha XXX. - Cestovní list Františka Týře - 2. část

- Příloha XXXI. - Pomník Roberta Vávry na hřbitově na Vinohradech
- Příloha XXXII. - Osvědčení o státním občanství Alexandra Zálužanského
- Příloha XXXIII. - Kopie části žádosti Alexandra Zálužanského o zápis do seznamu advokátů
- Příloha XXXIV. - Fotografie Alexandra Zálužanského s manželkou Jarmilou Doubravskou
- Příloha XXXV. - Zbrojní pas Alexandra Zálužanského
- Příloha XXXVI. - Výpis z trestního rejstříku Alexandra Zálužanského
- Příloha XXXVII. - Pomník Alexandra Zálužanského na hřbitově v Bubenci



**Příloha I. - Kopie rodokmene Antonína Kloudy**

K provedení vládního nařízení z 4. července 1939  
č. 136/1940 Sb.z. a n.

RODOKMEN a MÍSTOPŘÍSEŽNÉ PROHLÁŠENÍ.

Jméno: Dr Klouda Antonín  
 narozen: 6./XI. 1871  
 nábož.: bez vyznání  
 příp.dřív.nábož.: římско-katolické  
 křest.list far.úř.: u sv. Matěje v Šárce  
 ze dne 15./VII.1939 č. 1212

Jméno otcovo:  
Klouda Antonín  
 narozen: 16./X. 1847  
 nábož.: římско-katolické  
 příp.dřív.nábož.: ∅  
 křest.list far.úř.v: Šopce  
 ze dne 30/III.1871 č. 39

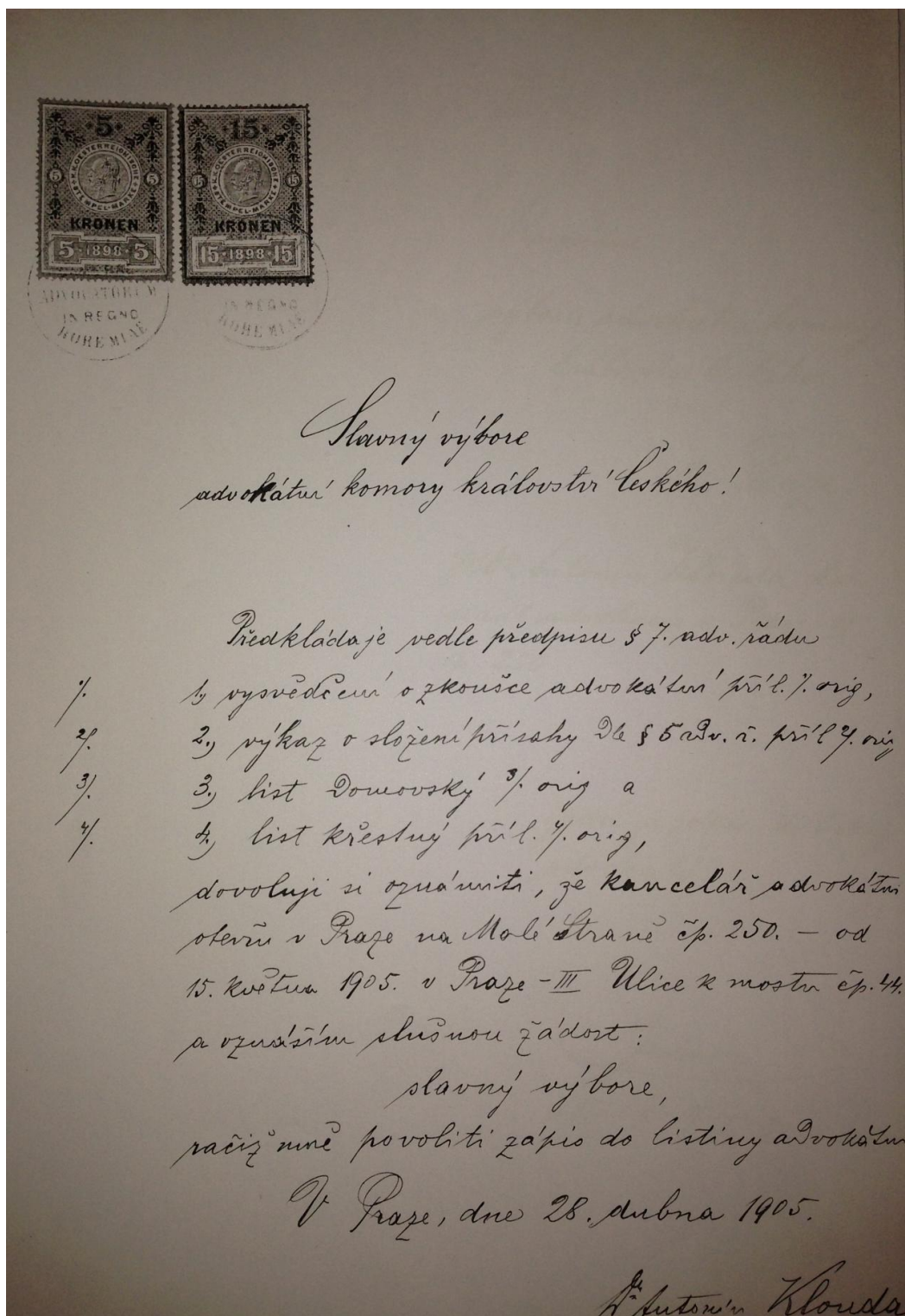
Jméno matčino:  
Kateřina roz. MENCÁKOVÁ  
 narozena: 26./XI. 1842  
 nábož.: římско-katolické  
 příp.dřív.nábož.: ∅  
 křest.list far.úř.v: Mlíkosrbech  
 ze dne 21./III.1871 č. 19  
 ze dne \_\_\_\_\_ č. \_\_\_\_\_

Jméno děda: <u>KLOUDA Jan</u>	Jméno báby: <u>Johanna roz. PRACNA</u>
narozen dne: <u>3/VII.1822</u>	narozena dne: <u>5/XII.1823</u>
náboženství: <u>římско-kat.</u>	náboženství: <u>římско-kat.</u>
příp.dřív.nábož.: <u>∅</u>	příp.dřív.náb.: <u>∅</u>
křest.list far. úřadu v: <u>Mělníku-Pšovce</u>	křest.list far. úřadu v: <u>Ričanech</u>
ze dne <u>2/IX.39</u> číslo <u>760</u>	ze dne <u>9/III.1847</u> číslo <u>17.</u>

Jméno děda: <u>MENCÁK Václav</u>	Jméno báby: <u>Kateřina roz. NOVOTNA</u>
narozen dne: <u>3/II. 1806</u>	narozena dne: <u>10/VIII.1807</u>
náboženství: <u>římско-kat.</u>	náboženství: <u>římско-kat.</u>
příp.dřív.náb.: <u>∅</u>	příp.dřív.náb.: <u>∅</u>
křest.list far. úřadu v: <u>Libčanech</u>	křest.list far. úřadu v: <u>Libčanech</u>
ze dne <u>3/9.39</u> číslo <u>E 1797/1</u> <u>1814 str. 23</u>	ze dne <u>3/9.1939</u> číslo <u>E 1797/1</u> <u>1814 str. 27</u>

Podepsaný JUDr Klouda Antonín  
 prohlašuje tímto na místě přísahy, že není židem ve smyslu ustanovení  
 § 1 vládního nařízení z 4. července 1939 č.136/1940 Sb.z. a n. a že sho-  
 ra uvedené údaje ohledně rodičů, dědů a bab odpovídají skutečnosti.

**Příloha II. - Kopie žádosti Antonína Kloudy o zapsání do seznamu advokátů  
- 1. část**



Zdroj: KLOUDA, Antonín - osobní fond, Česká advokátní komora

**Příloha III. - Kopie žádosti Antonína Kloudy o zapsání do seznamu advokátů  
- 2. část**

III<sup>05</sup>/<sub>25/i</sub>

Hlavnímu  
výboru advokátní komory  
království Českého  
v Praze!

M<sup>o</sup>r. Antonín Klouda, kan.  
dida't advokacie v Praze - III.  
čp. 250.

žáda' za zápis do listiny  
advokátní.

Jednou  
spřil. - 4/ orig.

Zdroj: KLOUDA, Antonín - osobní fond, Česká advokátní komora

**Příloha IV. - Razítko advokátní kanceláře Antonína Kloudy**



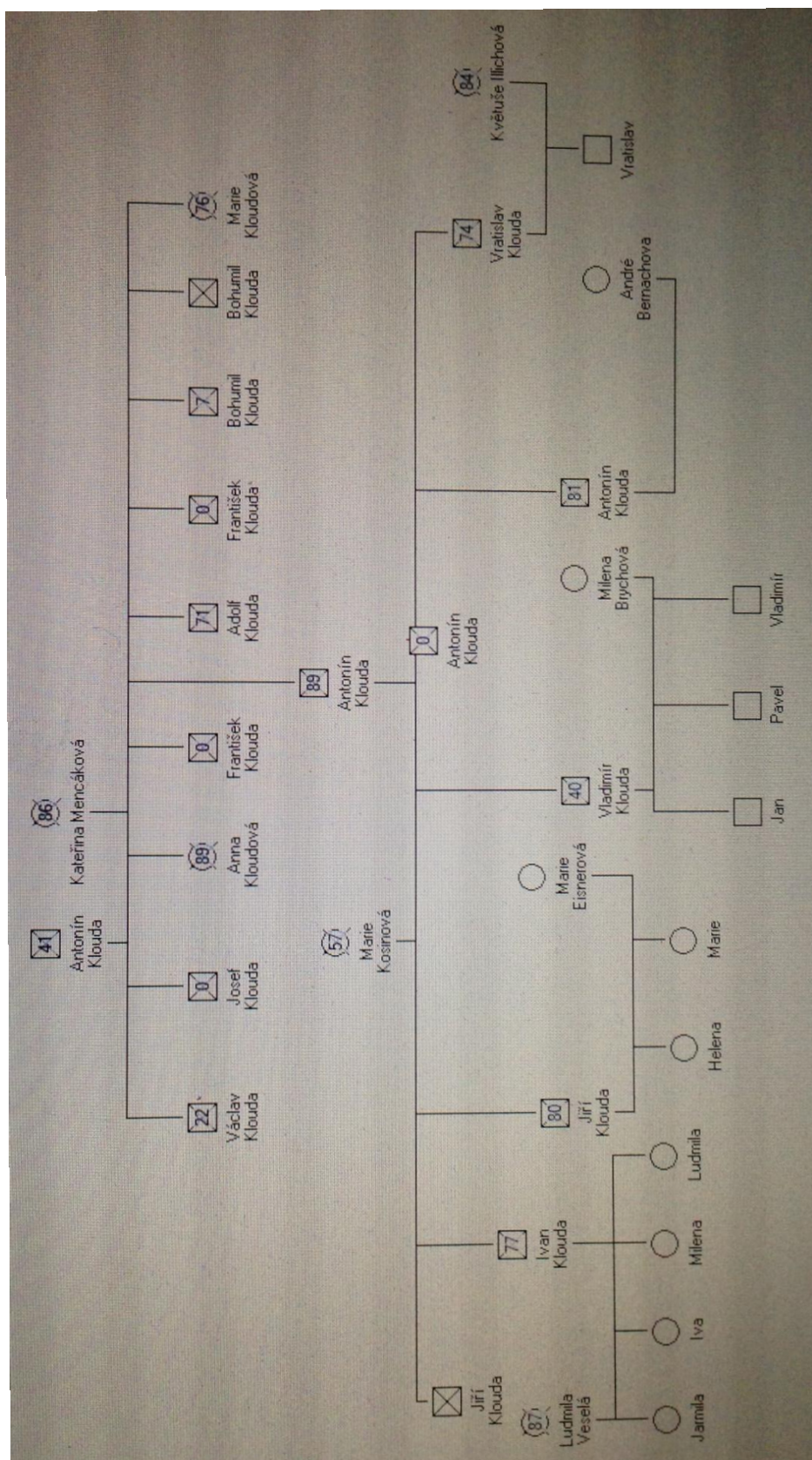
Zdroj: KLOUDA, Antonín - osobní fond, Česká advokátní komora

## Příloha V. - Rodinná hrobka Kloudů



Zdroj: Fotografie získána vlastním fotoaparátem při návštěvě hřbitova v Šárce

## Příloha VI. - Rodokmen Kloudů



Zdroj: vytvořen vlastními poznatky z bádání

**Příloha VII. - Fotografie rodiny Kloudů**




Zdroj: <http://www.pametnaroda.cz/witness/photo/id/1227>

Příloha VIII. - Rodný list Ivana Kloudy


C. K. OKRESNÍ HEJTMANSTVÍ  
č.č. 49323.

Boing

Rodný list.



Gen	maro. zení kita	12. února 1903 (Jedenáctiletý)
Ime čtitě		Ivan Klouda
Nabore čitel		bez vyučování
Povol		manželský
Otec		J. W. Dr. Ant. Klouda, kandidát práv a lékař v Pardubicích, roz. 6. listopadu 1871 v Lisolajích v Prahy
Matka		Marie, rozená Kocimová z Chudimí, roz. 16. čerona 1868 v Chudimí
Kuž		
Kmole a svědk		
Povol bráta		J. Těšíkova Pardubicích.
		v Pardubicích, dne 12. února 1903.
		C. k. okresní hejtmán



Zdroj: KLOUDA, Ivan - osobní fond, Státní okresní archiv v Benešově

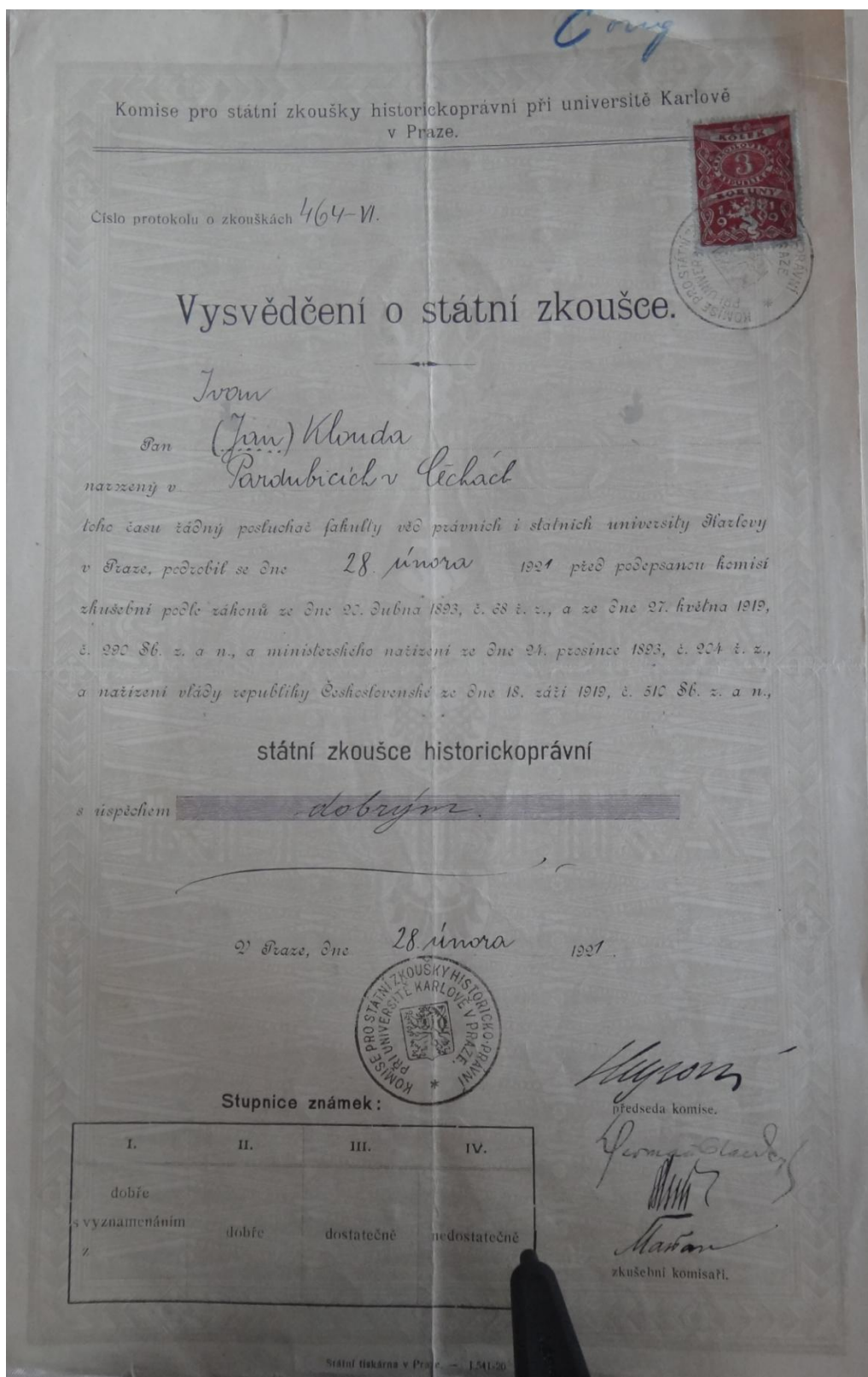


**Příloha IX. - Vysvědčení dospělosti Ivana Kloudy**



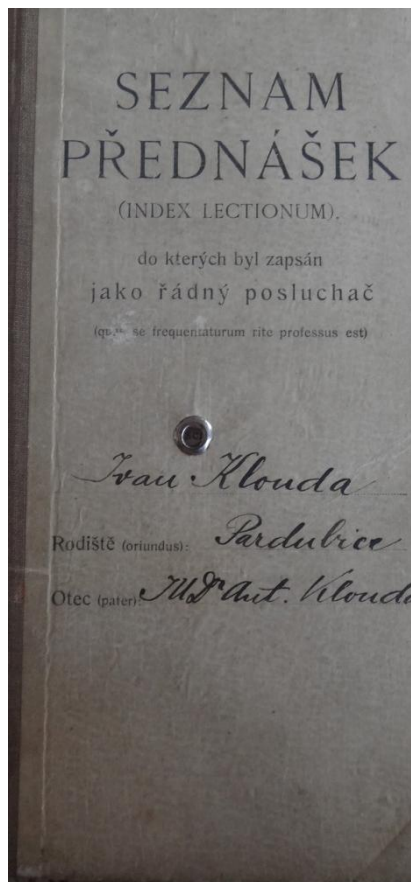
Zdroj: KLOUDA, Ivan - osobní fond, Státní okresní archiv v Benešově

**Příloha X. - Vysvědčení o státní zkoušce Ivana Kloudy**



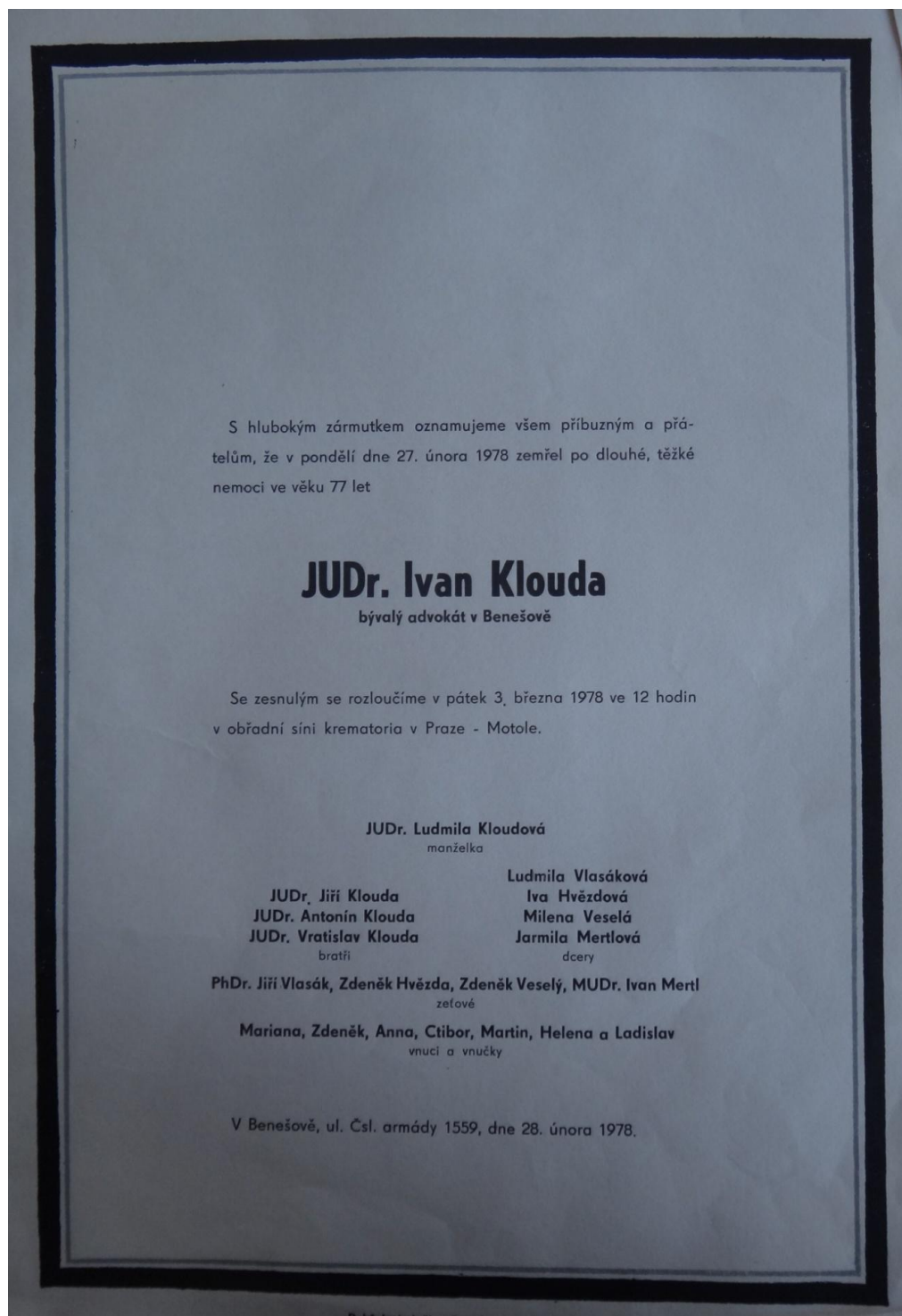
Zdroj: KLOUDA, Ivan - osobní fond, Státní okresní archiv v Benešově

**Příloha XI., XII. - Index Ivana Kloudy jako řádného posluchače právnické fakulty univezity Karlovy v Praze**



Zdroj: KLOUDA, Ivan - osobní fond, Státní okresní archiv v Benešově

### Příloha XIII. - Smuteční oznámení o úmrtí Ivana Kloudy



Zdroj: KLOUDA, Ivan - osobní fond, Státní okresní archiv v Benešově

Příloha XIV., XV. - Pomník Ivana Kloudy v Benešově



Zdroj: Fotografie získané vlastním fotoaparátem při návštěvě Benešovského hřbitova

Příloha XVI. - Kopie výpisu rozsudku o odsouzení Jiřího Kloudy

STÁTNÍ PROKURATURA V PRAZE.

V Praze dne 22.11.1951.

7 Spt I 80/51

V ý p i s z r o z s u d k u .

Dr. Jiří Klouda, nar. dne 20.8.1903  
v Praze,  
zaměstnáním advokát,  
posl. bytem v Praze III., Vlašská ul.č. 3.  
byl rozsudkem státního soudu v Praze,  
ze dne 31.října 1951, č. j. 6 T a I 55/51 ~~potvrzeným -~~  
~~potvrzeným / rozhodnutím nejvyššího soudu v Praze ze dne~~  
~~8/11/51~~ odsouzen pro  
trestný čin podle § 5 odst.1 z.č. 231/48 Sb.

k trestu odnětí svobody v trvání 12 let.  
k peněžitému trestu v částce 50.000,- Kčs, v případě  
nedobytnosti k dalšímu trestu odnětí svobody na 5 měsíců  
ke ztrátě čestných práv občanských na dobu 10 let a  
k propadnutí ~~celého~~ 1/2 jmění. *Dr. Ziegler v. r.*

Odsouzení je nepodmíněné.

Uvedený rozsudek je v právní moci ode dne 31.října 1951  
a je vykonatelný.

Tento výpis nahrazuje stejnopis vyhotovení rozsud-  
ku z důvodů uvedených v § 4 tr.ř.

Státní prokurátor:  
Dr. Ziegler v.r.

Za správnost vyhotovení  
vedoucí úředník oddělení:  
*M. i.*

Zasílá se na vědomí - k dalšímu opatření ohledně \_\_\_\_\_  
Krajskému sdružení advokátů v Praze.

Zdroj: KLOUDA, Jiří - osobní fond, Česká advokátní komora

Příloha XVII. - Návrh na povolení exekuce na movité věci Jiřího Kloudy

Vsp I 3146/51. Na všech podáních v této věci uveďte spisovou značku:  
Došlo: 14. 11. 1952  
Okresní soud PRAHA 447/52 69 E 859/52  
4018

**N á v r h**

na povolení exekuce na movité věci.

Věřitel: Vymáhající úředník státní prokuratury v Praze, *Alšovské 13.*  
Jiří Klouda, bytem Praha, okr. Praha III.

Dlužník: 50.000.- t.č. ve věz.úst. v Plzni-Borech  
ppr Kčs

Podle rozsudku státního soudu v Praze, níže v navrhovaném usnesení uvedeného, je dlužník povinen zaplatit peněžitý trest. Nezaplatil nic.

Navrhují, aby byla povolena proti dlužníku exekuce na movité věci a aby bylo vydáno toto

**u s n e s e n í :**

Soud povoluje podle rozsudku státního soudu v Praze, ze dne 31. 10. 1951 č.j. 818 I 59/51. 50.000.- k vydobytí peněžitého trestu Kčs exekucí zabavením a prodejem všech dlužnickových věcí.

Nebude-li exekuce úspěšná, prosím o zjištění adresy zaměstnavatele dlužníka, je-li dlužník na svobodě.

Státní prokuratura v Praze,  
dne 11. 11. 1952  
vymáhající úředník.

**U s n e s e n í.**  
Soud vyhověl tomuto návrhu.  
Útráty navrhovatelovy určuje na \_\_\_\_\_ Kčs. / h

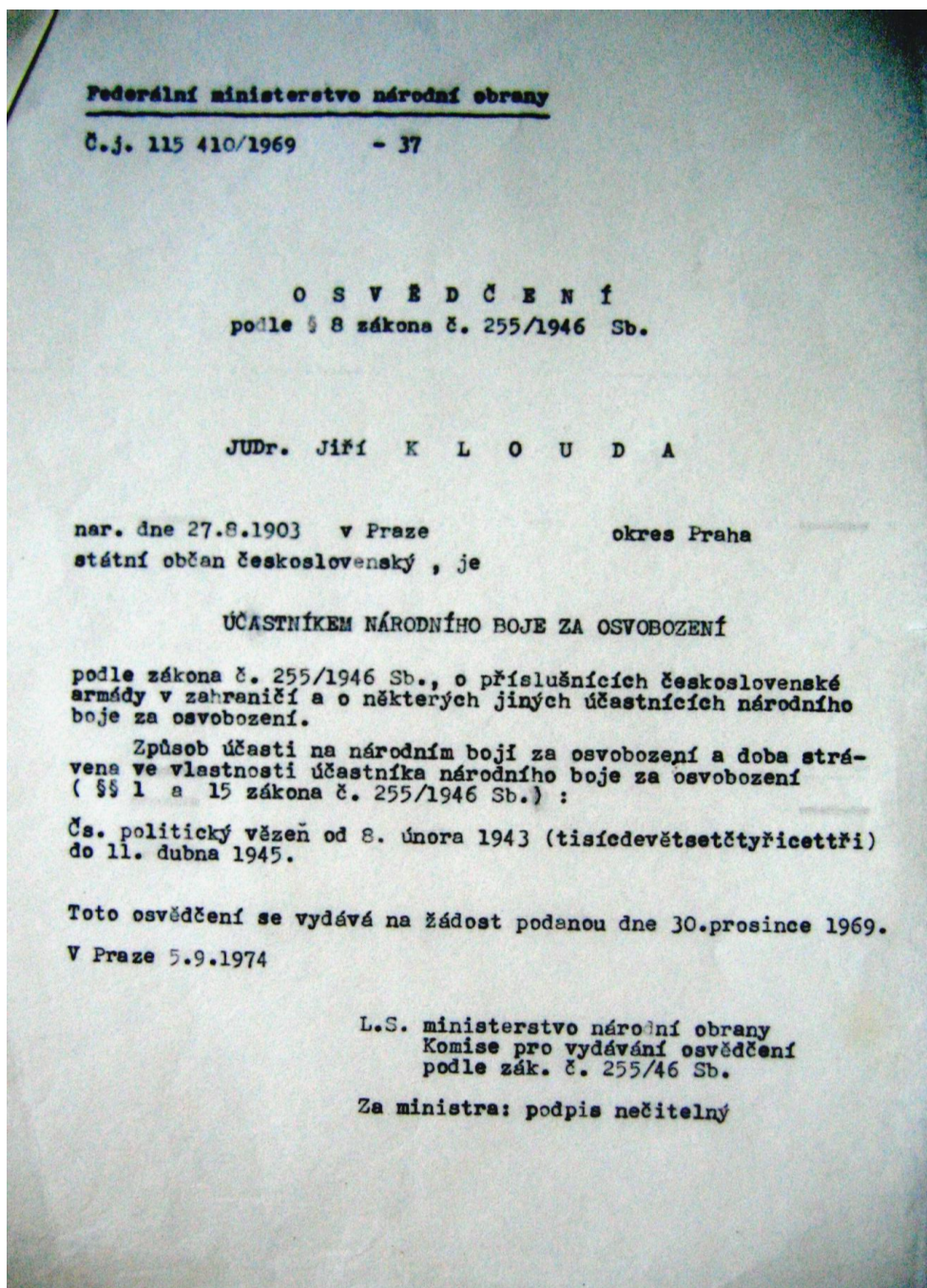
Okresní soud civilní v Praze.  
Budova: Praha II., Na poště č. 7.  
odd. 69. dne 15. 11. 1952

**VÁCLAV ŠEBEK.**  
Za spisovatel vyznačen

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat u tohoto soudu stížnost do 15 dnů ode dne jeho doručení.

Zdroj: KLOUDA, Jiří - osobní fond, Česká advokátní komora

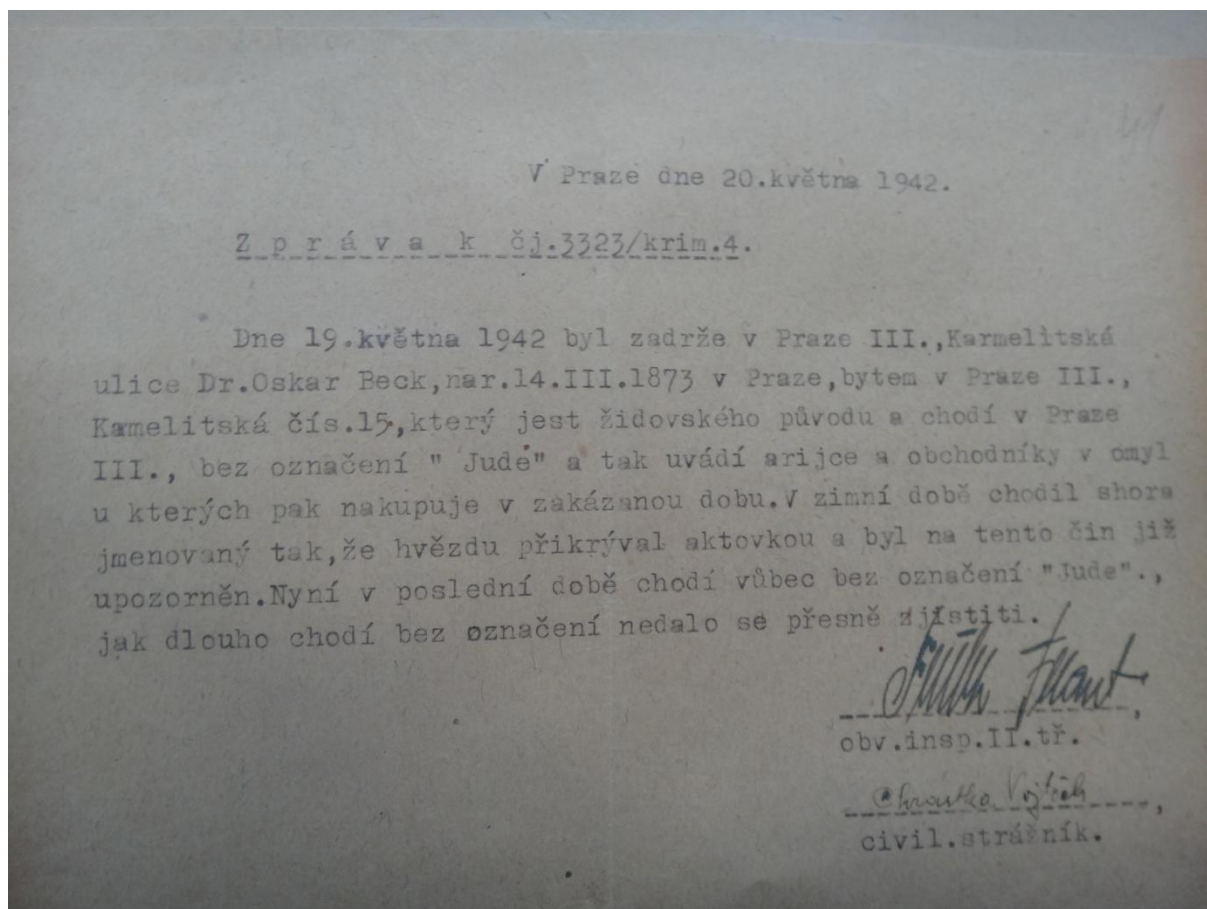
Příloha XVIII. - Osvědčení Jiřího Kloudy, že byl účastníkem národního boje za osvobození



Zdroj: KLOUDA, Jiří – osobní fond, Česká advokátní komora



## Příloha XIX. - Zpráva o Oskarovi Beckovi




Zdroj: BECK, Oskar - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 385, signatura: B1053/4

**Příloha XX. - Osvědčení Oskara Becka týkající se vydání cestovního pasu do ciziny**

čís. 23407  
/ 22

**Osvědčení.**

 *Mr. Oskar Hugo Beck*  
*advokát*

bytem v Praze 389-III zaplatil(a) zde předepsané daně  
a na daně později splatné, event. dodatečně předepsané složil(a) zde přiměřenou  
zálohu, takže není námitek, aby mu (jí) byl vydán **cestovní pas do ciziny.**


Berní úřad *I* hlav. města Prahy.

Dne 22/11 1922 *[Signature]*

Pražská městská tiskárna. - 542.

Zdroj: BECK, Oskar - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 385, signatura: B1053/4

## Příloha XXI. - Smuteční oznámení o úmrtí Jaromíra Cidlinského



Smrt není, nikdy nebyla,  
to jenom srdce...  
srdce podřimuje.

Oznamujeme všem přátelům a známým truchlivou zprávu, že navždy odešel  
v nenávratno náš drahý manžel, otec, bratr, švagr, strýc a dědeček, pan

# JUDr. Jaromír Cidlinský

Zemřel náhle dne 27. srpna 1976 ve věku 72 let.

Pohřeb zesnulého se bude konat ve středu dne 1. září 1976 ve 12.30 hodin  
ve velké obřadní síni krematoria v Praze - Strašnicích.

Praha 1, Vítězná 4

**Vlasta Cidlinská**  
manželka

**Jaromír Cidlinský, Dagmar a Jarmila**  
syn a snachy

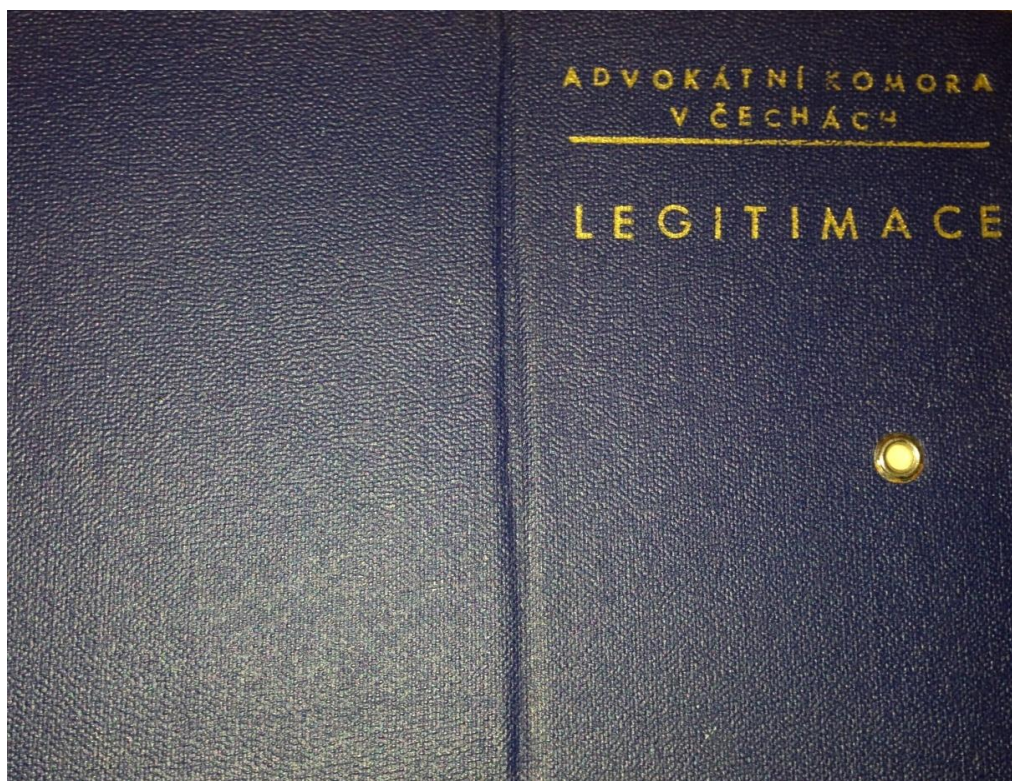
**MUDr. Karel Cidlinský**  
bratr

**Milada, Eva, Hanka a Zdeněk**  
vnoučata

Pohřební služba, podnik hl. m. Prahy, Praha 1, Staroměstské nám. 10, tel. 617 51 až 617 55  
Sét 07, Praha 2, Lipová 8

Zdroj: CIDLINSKÝ, Jaromír - osobní fond, Česká advokátní komora

Příloha XXII., XXIII. - Legitimace Viléma Hájka



Zdroj: HÁJEK, Vilém - osobní fond, Česká advokátní komora

**Příloha XXIV. - Výpis z trestního rejstříku Viléma Hájka**

47

Nst 1874/39. 38

5 Kč

STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ  
V PRAZE

## Výpis z trestního rejstříku.

K žádosti ze dne 6. června 1939 se potvrzuje,  
že Judr. Vilém Hájek,  
narozen 4. XI. 1904 v Praze XII soudní okres Praha  
a do Prahy soudní okres Praha příslušný  
v trestním rejstříku jako trestaný zapsán není.

Dáv. za úř. úk. 10 Kč zaplacená  
v kolcích - pol. Ez. 1763/39.

*Státní zastupitelství*  
jako úřad trestního rejstříku  
v Praze, dne 6. června 1939.

STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ  
V PRAZE

Prokurátor: 4

17-61/39.

Zdroj: HÁJEK, Vilém - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karta: 2740, signatura: H212/3

Příloha XXV. - Část žádosti Jarmily Maškové o zápis do seznamu advokátů

Podrobná zpráva  
 Praha 27. V. 1936 jiz.  
 českým s výř. velmi dobrým.  
 Jarmil, učelo.  
 List vypracován dne 15. června 1936.

Adwokátní komora v Praze  
 28. V. 1936  
 C. J. 5656

III 36  
 113 1/1 4840

Jarmila Mašková

nar. 18. III. 1895 v Klenu,  
 mil. do Klator, ah.  
 let. zem. 1926, 30. IV. 1927, proum v Praze  
 (č.) 30. V. 1927, má  
 prachov:

IV. Mašik, Klator  
 2. V. 1927 - 31. X. 1927  
 dr. Th. Lmoral, v Praze

1. XI. 1927 - 30. VI. 1928  
 Dr. Mašik, Klator

1. VII. 1928 - 31. VII. 1928  
 št. št. Schauer v Praze

1. VIII. 1928 - 30. VI. 1929  
 Dr. Mašik, Klator

1. VII. 1929 - 22. IX. 1930  
 Dr. Zellner, v Praze

23. IX. 1930 - 31. V. 1931  
 Dr. Mašik, Klator

6. VI. 1931 - 22. IX. 1931  
 Dr. Zellner v Praze

23. IX. 1931 - 15. IX. 1932

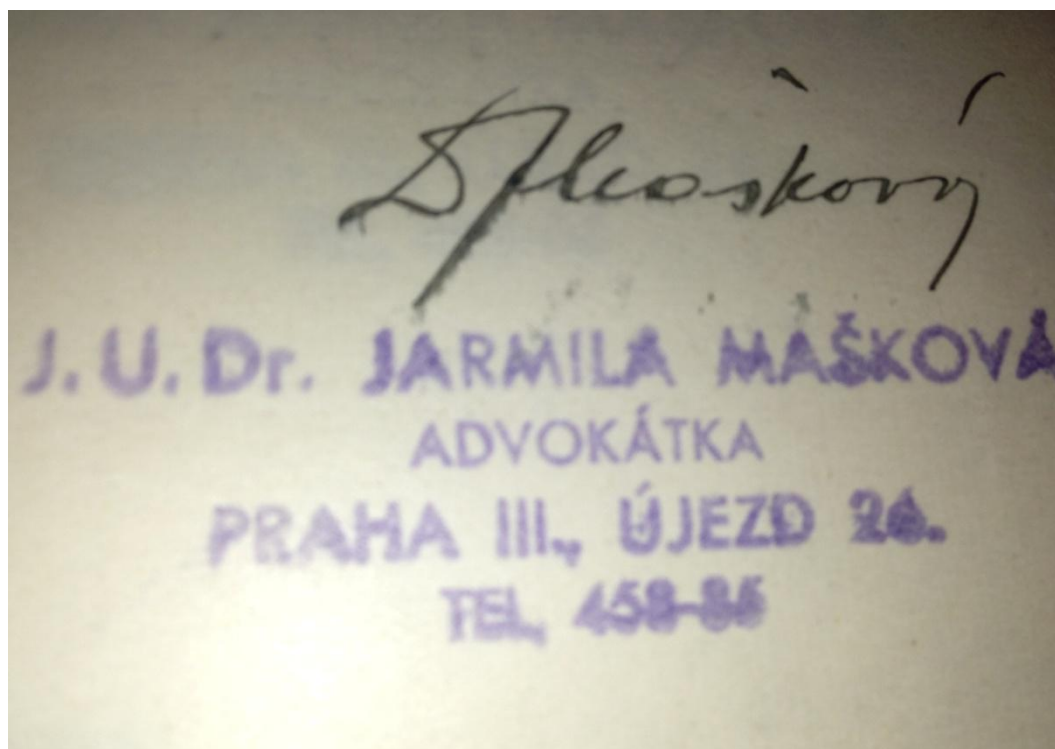
4/2 km.  
 1/2 3m 10d

Klenda

Oznámení úřadům.  
 Vyhláška úředním listem rep. čsl.  
 Ops. 17.VI.36.P.  
 18. červ. 1936

Zdroj: MAŠKOVÁ, Jarmila - osobní fond, Česká advokátní komora

**Příloha XXVI. - Razítko advokátní kanceláře Jarmily Maškové**



Zdroj: MAŠKOVÁ, Jarmila - osobní fond, Česká advokátní komora

Příloha XXVII. - Část žádosti Josefa Myslivce o zápis do seznamu advokátů

Jméno : *Josef Myslivec*

Res žádá o zápis do seznamu advokátů se sídlem v Praze

Pozn:  
*Josef Myslivec*  
 nar. 9/10 r 871 v Louňkově  
 přísluší do Právník.,  
 absolvoval v Praze  
 semestrem  
 složil 3 stát. zkoušky  
 3<sup>tí</sup> dne 3/12 904  
 promován v Praze  
 dne 7/12 905  
 má praxi

1.) soudní  
 2 p. p. Praha  
 9/9 905 - 31/3 906 } = 1 p. — 10 d  
 — 1/4 906 - 27/7 906 }  
 — 9/7 906 - 9/9 906 }

2.) advokátní  
 5-7. Max Praha  
 5/10 906 - 5/1 909 } = 4 p 11 m 7 d  
 — 5-7. Svob. n. Praha }  
 9/1 909 - 1/9 911 }  
 — 5-7. Max Praha  
 9/11 911 - 26/6 914 = 2 " 7 " 17 "

Zdroj: MYSLIVEC, Josef - osobní fond, Česká advokátní komora




**Příloha XXVIII. - Manželka Václava Srby - Klementina Pohlová**



Zdroj: SRBA, Václav - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1931-1940, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1931-1940, karta: 10972, signatura:S5133/5

Příloha XXIX. - Cestovní list Františka Týře - 1. část

**Republika československá.**  
 République Tchécoslovaque.  
 Česchoslovakische Republik.



Č. No. 44/10

**Cestovní list.**  
 Passeport.  
 Reisepass.

Jménem vlády československé republiky vydává se tento cestovní list.  
 Au nom du Gouvernement de la République Tchécoslovaque ce passeport est délivré.  
 Im Namen der Regierung der Česchoslovakischen Republik wird dieser Reisepass ausgestellt.

Jméno a příjmení: J. u. v. František Týř  
 Nom et prénom: / Vor- und Zuname

Zaměstnání: advokát komunistů  
 Profession: / Beschäftigung

Rok, měsíc a den narození: 1891 13/3  
 Année, mois et jour de naissance: / Geburtsjahr, Monat und Tag

Byt: Praha  
 Domicile: / Wohnhaft

Polit. okres: "  
 District politique: / Polit. Bezirk

Příslušný: Slaný  
 Ayant droit, état et condition: / Zustandig

Polit. okres: "  
 District politique: / Polit. Bezirk

Rodiště: "  
 Lieu de naissance: / Geburtsort

Polit. okres: "  
 District politique: / Polit. Bezirk

**Osobní popis:**  
 Signalement: / Personbeschreibung

Postava: vyšší Obličej: oválný  
 Taille: / Statur: / Visage: / Gesicht

Vlasy: světlé Oči: šedé  
 Cheveux: / Haare: / Yeux: / Augen

Ústa: normální Nos: pravidelný  
 Bouche: / Mund: / Nez: / Nase

Vousy: č Brada: oblé  
 Barbe: / Bart: / Menton: / Kinn

Zvláštní znamení: B  
 Signes particuliers: / Besondere Kennzeichen

Vlastnoruční podpis:  
 Signature: / Eigenhändige Unterschrift:  
František Týř

Tento cestovní list platí k cestě do Česko-Slovenské republiky přes Německo, Francie do Belgie a zpět  
 Ce passeport est valable pour un voyage en / Dieser Reisepass gilt zur Reise nach

na dobu do 30. srpna 1920  
 jusqu'au / au die Dauer bis

Pro účely: účast na olympijských hrách  
 Pour: / Zweck der Reise:

Spolucestující:  
 Voyage en compagnie de: / Mitreisende:


Jméno a příjmení Nom et prénom Vor- und Zuname	Poměr Degré de parenté Verhältnis	Doba a místo narození Date et lieu de naissance Geburtszeit und Geburtsort
<i>[Handwritten signature]</i>		

Vyhotoveno na základě listinného  
 Délivré sur / Ausgestellt auf Grund

Pas byl vydán policijním ředitelem v Praze  
 Passeport établi par / Der Reisepass wurde ausgestellt

dne 19. července 1920  
 le / am

ho policaj. představitel



Zdroj: TÝŘ, František - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karta: 11600, signatura: T1128/2



**Příloha XXXI. - Pomník Roberta Vávry na hřbitově na Vinohradech**




Zdroj: Fotografie získaná vlastním fotoaparátem při návštěvě hřbitova na Vinohradech

Příloha XXXII. - Osvědčení o státním občanství Alexandra Zálužanského

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ.

Čís. 421.041  
5/B - 6836/27.

 OSVĚDČENÍ

o státním občanství republiky Československé.

~~Okresní~~ (Zemská) správa politická v P r a z e  
~~župokrátká~~

osvědčuje podle získaných úředních zpráv, že

jméno a příjmení pan JUDr. Alexandr Z a l u ž a n s k ý,

zaměstnáním (povoláním) kandidát advokacie,

narozený (den, měsíc, rok, místo a pol. okres narození) 20. dubna 1897

v Praze,

z domovské obce Prahy pol. okres /

bytem v obci Praze-XVI., čp. 1052 pol. okres /

jest podle (zákonný důvod státního občanství) §u 1. odst. 1. zák. ze dne 9.  
dubna 1920, čís. 236 sb.z. a n.

státním občanem republiky Československé.


Ve státním občanství sleduje(i) ho manželka Jarmila roz. Doubravská,  
narozená dne 11. ledna roku 1903 v Horoměřicích, pol. okres. Praha-venkov,  
a nezletilé dítky Eva, roz. 2. června 1926.

Toto osvědčení pozbývá platnosti 10 let ode dne jeho vystavení.

Dáno dne 31. října 1927.

Zemská správa politická v Praze.  
Úřední podpis a razítko:

Za zemského presidenta :



Zdroj: ZÁLUŽANSKÝ, Alexandr - osobní fond, Česká advokátní komora

**Příloha XXXIII. - Kopie části žádosti Alexandra Zálužanského o zápis do seznamu advokátů**

5959

III 27  
151/1

(3500)

Návrh

Budí se prosí do  
listiny advokátů se  
Prase III, Josefoučiči 44.  
rep. 4/11.24.

Pr, 4/11.1924

Praním urádním 2/11  
Vyhledávkou úředn. list.  
rep. 5.11.1924

6/11.1924

advokátů

Wittrich Schiller, Praha  
1/11.1922 - 10/9.1923

Ljan Kemner, Uh. Brod  
12/9.1923 - 30/9.1924

Dr. Boh. Lavda, Mor. biskup  
1/10.1924 - 31/12.1924

Dr. Ant. Klouček v Praze  
1/1.1925 - 2/11.1927

} Prokuřtelní

Podrobil se n. v. zkoušce  
v Praze 4/3.1926 v jíz. c. k. k.  
a byl. dobytek a výkonu stib  
4/11.1927.

Záruka yello

4/11.24  
L. Zálužanský

Zdroj: ZÁLUŽANSKÝ, Alexandr - osobní fond, Česká advokátní komora

**Příloha XXXIV. - Fotografie Alexandra Zálužanského s manželkou Jarmilou Dobravskou**



Zdroj: ZÁLUŽANSKÝ, Alexandr - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 12959, signatura: Z380/3

Příloha XXXV. - Zbrojní pas Alexandra Zálužanského

118

**ZBROJNÍ**  
Československá republika.

**PAS.**

Okresní politická správa v Uh. Brodě  
dává tímto p. Dr. Alex. Zálužanskému  
bydlícímu v Uh. Brodě  
povolení nositi zbraně a to: všechny dovolené, jakési stroumky  
na dobu tři let s tím, že délky  
v Uh. Brodě dne 29/3. 1924  
Za radu politické správy:  
Kučka

**Popis osoby:**

rok narození: 1897, oči: sivé  
postava: protáhlá, ústa: rovná  
obličej: okrouhlý, nos: rovný  
vlasy: světlé, zuby: zdravé  
zvláštní znamení: /

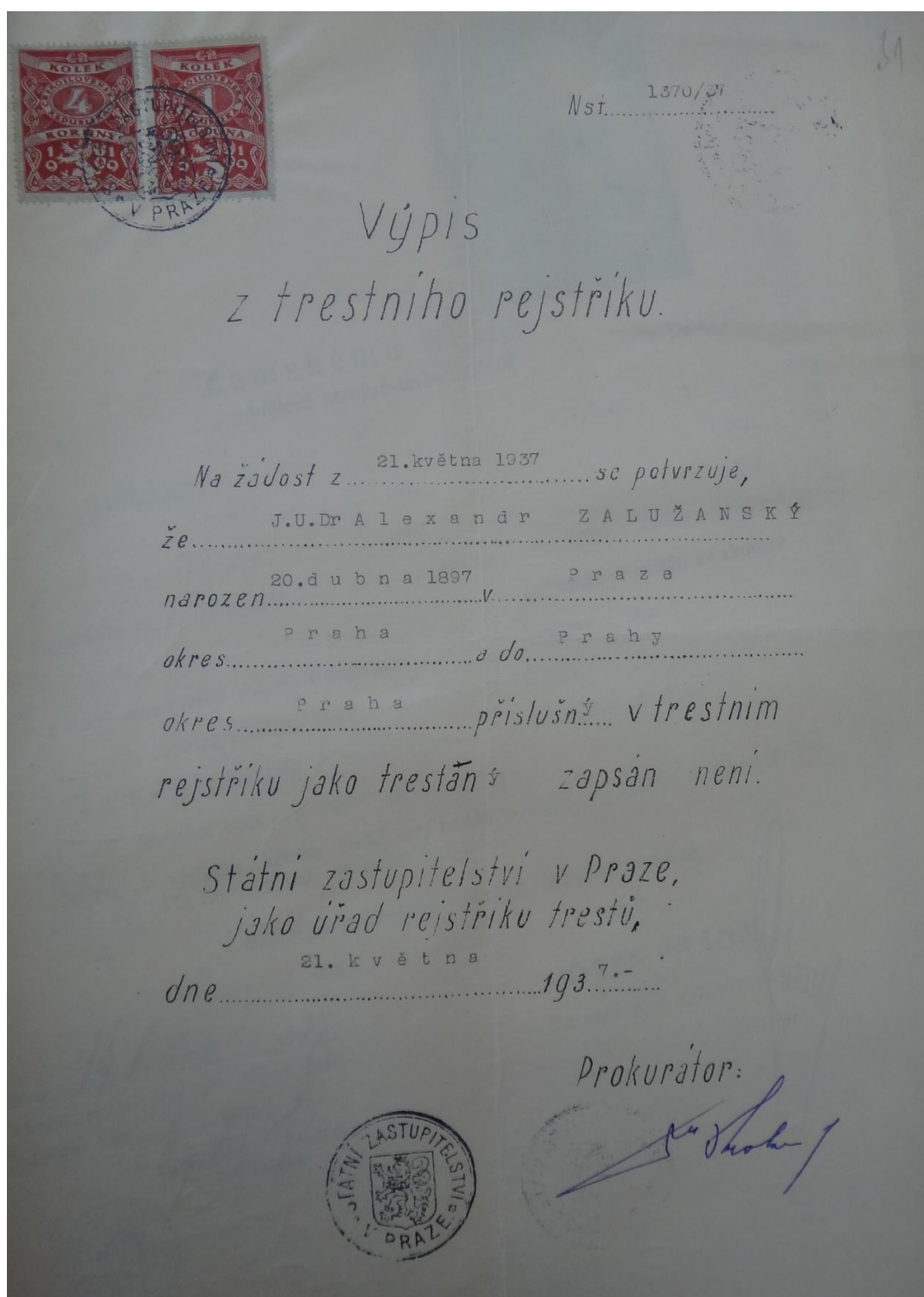
Vlastnoruční podpis nebo úřední potvrzení znamení ruky:

2947. *Alex. Zálužanský*  
policejní ředitelství  
V Praze dne 14. 1. 1926.  
*Kučka*  
2-21

Zdroj: ZÁLUŽANSKÝ, Alexandr - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 12959, signatura: Z380/3



**Příloha XXXVI. - Výpis z trestního rejstříku Alexandra Zálužanského**



Zdroj: ZÁLUŽANSKÝ, Alexandr - osobní fond, značka fondu: Policejní ředitelství 1941-1951, fond: Policejní ředitelství Praha II - všeobecná spisovna - 1941-1950, karton: 12959, signatura: Z380/3



Zdroj: Fotografie získaná vlastním fotoaparátem při návštěvě hřbitova v Bubenči